

అమృతాంధ్రగ్రంథసర్వస్వము, 7.

శ్రీ చలీకాని లచ్చారావుగారు,

(సంపాదకులు.)

సారంగధరచరిత్రము.

చిమంచి తిమ్మకవిప్రసాదము.

శ్రీ త క ముల పృథమ సంపుటము

దీని మొదలు 2—8—0 మాత్రమే.

ఈ సంపుటము నందుఁ గల శతకముల వేర్లు.

- 1 కాళహస్తీశ్వరశతకము (ధూర్జటికవి) 0—3—0
- 2 భాస్కరశతకము (మారదవెంకయ్య) 0—3—0
- 3 సీతాపతిశతకము (సాహేబురాణ రామనకవి) 0—3—0
- 4 శ్రీరామలింగేశ్వరశతకము (అడిదము సూరకవి) 0—3—0
- 5 కుక్కుటేశ్వరశతకము (కూచిమంచితిమ్మకవి) 0—3—0
- 6 దేవకీనందనశతకము (వెన్నెలకంటి జన్నయ) 0—3—0
- 7 కవిచౌడప్పశతకము (చౌడప్పకవి) 0—2—0
- 8 నృసింహశతకము (శేషప్పకవి) 0—3—0
- 9 ఇందుశతకము (పుసులూరి సోమరాజుమాత్యకవి) 0—4—0
- 10 నమశ్శివాయశతకము (చామర్తి శేషగిరికవి) 0—1—0
- 11 మహిజామనోహరశతకము (రేమళ్ల రామదాసు) 0—2—0
- 12 వరాహలక్ష్మీనరసింహశతకము (గోగులపాటి కూర్మదాసు) 3—0—0
- 13 దాశరథీశతకము (కంచెర్ల గోపకవి) 0—2—0
- 14 జగన్నాయకశతకము (వరాహగిరి కొండ్రాజు మాత్యుడు) 0—2—0
- 15 ప్రసన్నరాఘవశతకము (నరసింహకవి) 0—2—0
- 16 లావణ్యశతకము (ప్రోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి) 0—2—0
- 17 నారాయణశతకము (బమ్మెర పోతరాజు) 0—3—0
- 18 ఆంజనేయశతకము (చల్లాకొటయ్యకవి) 0—3—0
- 19 ప్రసన్నాంజనేయశతకము (చిత్తూరిపరకవి నారసింహుడు) 0—4—0
- 20 సచ్చిదానందరామశతకము (మండలేముల వెంకయ్యార్యుడు) 0—1—0

వలయువారు:—కార్యదర్శి.

చిత్రాక్ష;

శిశుపురంపాస్టు, గోదావరిజిల్లా.

అమృదితాంధ్రగంధసర్వస్వము, 7.

సారంగధరచరిత్రము.

ఇయ్యది

కూచిమంచి తిమ్మకవివర్యునిచే

రచియింపబడి

శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారిచే

సంపాదించబడినది.

చి త్రా డ :

శ్రీ రామవిలాసముద్రాక్షరశాల స్మృతితము.

1921.

చందాదారులకు రు. 0—8—0]

[ఇతరులకు రు. 0—12—0.

ఆ చేతులూ అప్పున్న గ్రంథము ననుసరించి వ్రాసిననెను. ఈ యప్పన వేం కటకవికి మారుచేసో, లేక యతడు మఱియొక సారంగధరచరిత్రయు వ్రాసెనో పరిశీలించవలసి యున్నది.

(2) రెండవ ద్విపద పరశురామకృతము కావలెను. గ్రంథము సరిగ లేదు. ద్విపద కావ్యకర్తల కాలము సరిగ చెలియదు. మూడవ రెండవ ద్విపద లొకటియూ రెండవది విచార్యము.

ఈతిమ్మకవి ఆరువేళ్ళయోగిబ్రాహ్మణుడు. కాండీస్యగోత్రుడు. బయ్యనా మాత్యని పరిపాతుడు. తిమ్మయ్య పాతుడు, గంగనమఱి పుత్రుడు. తల్లి అత్తమ్మ. సింగన్న, జగ్గన్న, మారన్నాదు లీతని హోదరులు. ఈతడు గోదావరిమండలములో పీఠికాపురస్థానమునందు కందరాదగ్రామ కరణము. ఈతనికాలము లో నాంగ్లేయులకును పరానులకును తఱుచు యుద్ధములు జరుగఁచుండుటయు, నాగ్రామసమీపముననుండియే సేనలు తఱుచు రాకపోకలు జరుగఁచుండుటచేతను, వారలకు మార్గపోకర్యాదులు చేయుటయు నాసేనలు దాడులకు వెళుచియు యీతఁడే గ్రామమునువదిలి చంద్రంపాలెము వాసస్థలముగా నేర్పఱచుకొనియున్నట్లు నిష్పటికిని చంద్రంపాలెములోనున్న నాతని వశజాలు చెప్పుచున్నారు. మున్నీ కవియున్న కందరాదవద్ద నివేశనశీలము పాడునిబ్బగా చూపబడుచున్నది. ఈగ్రామము పెద్దాపుర పీఠికాపుర మార్గమున ఫకిర్లీపాలెమువద్ద చూడనగును. “ఈయన గ్రంథంబులుచేయ నారంభించిన కాలమునందు పీఠికాపురస్థానమున రావు మాధవరాయస్వపతి ప్రభువుగానుండెను.” అని రావుబహద్దరు కం॥ వీ॥ పంతులుగారు వ్రాసియుండిరి. ఈయన యభిప్రాయప్రకార మన్నదమ్ములైన మాధవరావు, నీలాద్రిరావులలో నీమాధవరావుని ప్రభువుగాఁ దలంచియుండిరి. ఇందులకు రుక్మిణీసరిణయ, రసికజనమనోభిరామాదులనుండి యుదాహరణములు చూపిరి. ఈయన వారి నప్పటిప్రభువులుగా భ్రమపఱచి చూపియుండిరి. ఈయనకాలమునాటి పెదమాధవరావు మాత్రమే పట్టపుప్రభువై యుండెను. ఈయన చూపిన చినమాధవరావుమాత్రము ప్రభువుకాడు. కవి యింపుమించుగా దెబ్బదిసంవత్సరములు జీవించియున్నట్లును 1757 సం॥లో మృతినొందినట్లును కం॥ వీ॥ గారు చెప్పుచున్నారు. అప్పటికి మాధవరావుగారును నీలాద్రిరావుగారును పీఠభయములు రాజులుకారు. ఈతనికి ‘కవిసాగ్రభౌమ’ బిరుదు నొసంగినయీతఁడు పెదమాధవరావుగారే యైయుండు. ఈతఁడే వక్కలంక వీరభద్రకవివద్ద వాసవద్దతాపరణయంబు గృతినొందెను. ఈకవులిరువురు సమకాలికులై ట్లును దెడలులారి లింగనారాధ్యుని శిష్యులై ట్లును చరిత్రాత్మకంబు.

మఱియు నీకవి కం॥ వీ॥ గారి కవులచరిత్రను ప్రకారము 1687 నుండి 1757 సం॥ వరకు నున్నట్లు సూచించబడినది. ఈ కాలములో రాజ్యపాలనకువచ్చినవారు పెదమాధవగారు, నరసింగరావు, వేంకట్రావు, జనార్దనరావు, వేంకటకృష్ణారావుగారు యుండినట్లు లీకవియనంతరము చిన్నమాధవరావు పాలకులైయుండినట్లు కీర్తికాపురసంస్థానచరిత్ర చెప్పుచున్నది. మఱి పెద్దాపురసంస్థానచరిత్రయందుగూడ వీరు క్రీ॥ శ॥ 1759 వఱకు పరిపాలించినట్లును మహమ్మదీయులనుండి 1755 వరకు పరిపాలించునట్లును 1750 వఱకును వీరికి కొన్ని శాసనములు పుట్టినట్లును చెప్పబడియున్నది. కనుక వీలొది మాధవగారును ప్రభువులుగా గలిగి చెప్పినప్పటికిని కవి పట్టప్రభువులని యుద్దేశము కాదు. కవియే సారంగధరచరిత్రము నందు నీలొది మాధవరాయల పేర్కొనక “గారు వేంకటకృష్ణరాయవిశ్వింభరారావల...” యని పేరుకొనియున్నాడు. కం॥ వీ॥ గారు యీసారంగధరచరిత్రను జూడలేదని వ్రాసికొని యున్నారు. వీరేశాపుర సంస్థానచరిత్రను చూడ నందున నట్లు వ్రాసియుందురు. అప్పుడు సాధారణముగా పెద్దకుమారుడు ప్రభువై రాజ్యమేలుచున్నప్పటికి నాయన సోదరులుకూడ రాజులుగానే గణింపబడుచుండిరి. ఇట్లే బొబ్బిలిసంస్థానంబున ప్రభువుగాని శ్రీరాజు జనార్దనంగారాయణింగారు తమరు ప్రభువుగా మిత్రవిందాశరిణయమున వ్రాసికొనినారు. బొబ్బిలిసంస్థానచరిత్రయనం దీయన ప్రభువుగా గానబడమిం జేసి సంతయనివారణాగమై బొబ్బిలి మహారాజావారికి యుత్తరం బొండు వ్రాసియుంటి. అందుపై శ్రీమహారాజావారు “ప్రభువుల యన్నదమ్ములందఱు పూర్వకాలమున ప్రభువులుగానే గౌరవంపబడుచుండిరి.” అని (26-11-1920) జవాబు వ్రాయించిరి గాన కవి నీలొది మాధవరావులు పట్టరాజులు కానప్పటికి నాచారములనుబట్టి ప్రభువులుగా లిఖించి యుండు. ఈకవికాలములోనే వీరు ప్రభువులు పరిపాలకులైరి. ఈప్రభువులు 80 సంవత్సరములలోనే పరిపాలించి రాజ్యపాలనంబులొనర్చి కీర్తిశేషులైరి.

వీర లింత యచిరకాలంబులోనే మరణించుట ప్రజలు దుఃఖ్యమనెడుటలు. అచ్చతెలుగున నిగోష్ఠ్యనియమమునకు దారితీసినవారిలో నీకవియే పరిధముడు. లక్షణసారసంగ్రహమున బూర్వలక్షణగ్రంథంబులోలేని నూతనవిషయమునేర్చి వ్రాసి యున్నాడు. ఈసారంగధరచరిత్రయు శకరునకు కృతయినైను. ఇందు జిత్రాంగిని వేశ్యగా న్యక్తికరించియున్నాడు. ఈగ్రంథమందలి కథ శృంగారాదుల యను పరివేశము గలిగి కరుణారసపరిధానమై రమ్యతనమై హృదయకర్షకంబై యున్నది. ఈతనికి విత్వము మిగుల రసనంతంబునుటకు సుప్రసిద్ధుడగు వినుగు లక్ష్మణకవి

“హేటకగర్భవధూలీ ! లాటనచలితాంఘ్రి నూపు ♦ రారాన కీర్తి

పాటన్నములు తేనియ ! తేటలు మా కూచిమంచి ♦ తమ్ముయ మాటన్.”

అని జ్ఞాపించినట్లును, ప్రకీర్తించు. మఱియు జాహ్నువీమాహాత్మ్యంబునందు
గీ. వర్తమానకపితృర శివరనిర గూచి, మంచి తిమ్మకవీంద్రుని ♦ మదిఁ దలంతు”

అని గౌరవంబుగఁ జేర్చొనియుండె. “బహుళగ్రంథములను రచించిన
వాఁడు ఇన్నిగ్రంథములను సలక్షణమైన మృదుమధురపాకమున రచించినకవి
యాధునికులలో మఱియెవ్వఁడును లేడు.” అని రా|| క|| పీ|| గారు వ్రాసినయిరి.
ప్రీతినిర్ణవాదుల రసవంతముగా వర్ణించిన రసికజనమనోభిరామమును రచించిన
కొంతకాలమునకు కవి రాజప్రార్థమునఁ బోవుచుండఁగా నాగ్రంథమును చదివి యం
దలి రసికత్వంబున కానందించిన వేశ్య యీతనిమెచ్చి నలచి కాఁగిలించికొనినట్లును,
అంత నీతఁడు పెడమొగుంబువైచి విదలించుకొని పోవుచుండ, అందుపైన నామె
‘నీ కట్లు చెల్లునా’ యని

చ. “చతురులలోన నెంతయును ♦ జాణవటంచును నేను గౌఁగలిం
చితి నిటు మారుమోమిడఁగఁ ♦ జెల్లునె యొ రసికాగ్రగణ్య”

అని యాశుకవిత్వమున నడుగగా, తిరుగనాతఁడు

“య ! ద్భూతమగునట్టి బంగరపు ♦ బొంగరపుం గనఁబోలు నీకుచ
ద్వితయము తొమ్మనాటి యల ♦ వీపున దూలెనటంచుఁ జూచితిన్.”

అని పద్యముఘోరించి జనెనని కథ యొకటి వ్యాప్తించియున్నది. ఏది యెట్లు
న్నను వీనిబట్టి యీతఁకవిత్వము రసవంతఁబనియు తెలుచున్నది. గ్రంథవిస్తరభీ
తిచే నీతనిచరిత్ర యింతటితో క్లుప్తముగా నుగించితి.

ఈసారంగధరచరిత్రమును రాయనరము కూచిమూచి చిత్రించుగారినుండి యొ
కప్రశ్నియు, కగవ చాగఁటి సుబ్బారాయుడుగారినుండి యొకప్రశ్నియు, తామ్రతా
లూకా కావలిగ్రామమునుం డొకప్రశ్నియు సంపాదించితిమి. చెదలుపట్టి పోయినవ
దంబుల , పూరించక మండలికగణములతో నుంచి ముద్రించితిమి. కరపరణంగారి
మిద్దపై పెండలపుదుంపలంగలమధ్యలో నెదకగా చెరులుపట్టిన చిరరాజ్యసములతో
గూడిన ప్రతి దొరికినది. ఏనుఁగు లక్ష్మణుని నాశచ్యుత్తుంబును ఆచ్చటనే దొరికినది.
ఈగ్రంథములను లోభులై మూలను ముక్క పెట్టి పారవేసి పాపమున కొడిగట్టుకొను
మానులనలెఁ గాక స్వాధ్యాయార్థముతో మాకొసంగిన యీ పై మహవీయులకు మా
కృతజ్ఞతావందనము లిప్పించుచున్నాము.

చిత్రాక్ష,)
4—10—21. }

ఇట్లు, సంపాదకుఁడు, —

చెలికాని లచ్చారావు.

సారంగధరచరిత్రము.

ద్విరదక్షత్రవిదాన దివమందార, గిరితూజాదాన, క్షృత్తినిశార
 ధృతమంగళికిశోర త్రిపురసంహార, తత్తగరశాసార దండేతకూర్చ
 మునిమనోబ్జవిహార మునితపజేన, ఘనభోగితేయుగ కలితాస్థిహర
 విజితకాత్మివవీర వేదమంజీర, రజతతైలగాఢ రిద్యుస్పృహార
 జగదననాధార సదమలాచార, నిగమాంతసంహార నితేతమతార
 భువనైశ్వంగార పుష్కరవిహార, వివిధసంగరశూర వృజినాపహర
 మృదుతరన్యాహర మృత్యువిహార, వినితకృపాపూర వీశ్వవిహార
 వినీభృతాఖిలభార విలసత్స్మృతార, వినయబద్ధ్యాంకుర వీరానతార
 హీరతారపటిర హిమ ఘనసార, శారదాంబుదహర చారుశరీర
 చిరయశోలంకార సింధుగభీర, గురుతగోదార కుక్కుటలింగధర
 యని యిష్టదేవతాపార్థిగ్గఢ జేసి, ఘనమల బుర్రాతనకపుల భజించి
 వనరుహసమరాణి వాణినిం గొలిచి, తనది జేసితి మోముడైనయి నెంచి
 యలఘు తేజోనిధి యగు దెందులూరి, కుటు లింగ నానాధ్యగురుని నుశించి
 తలఁపున సారంగధరచరిత్రంబు, తెలుంగున ద్విపదగాఢ నిరయోగదర్శన
 బూని యే నిక్కావ్యయన కేవల దధపుర, డోనోయని మది నదియుచున్నంత.

శ్రీనగ బాసమంచితకుచాలి పు, మనెతినాదంగ మదఘనసాగ
నాంక వాగుగుంధసారకాత్మీర, పంక సంతతితకుంభన్య బాంతగుండు
దినకరతలోటి దేదీప్యమాన, ఘనసంహామణిమయూఖభాగ్రిమాన
పవమాన భుక్తులపదవ్యజోద్ధాన, విమలభుధూపకావ్యలలనన్మూర్తి
యశాగ్రితముహతీకృతామృతాంతుపరి, భూ శ్రీలోకా స్రవీపవనమల్లనిత
పల్మజటాజాటాగ్రిభాగ్రిభాగ్రిభాగ్రి, తలెనిజటాంతరత్వలకె నిపుండు

మందచందనహార గోక్షీర హీర, మందార సురసరస్వత్రీకుసార
 కాకోదరాక్షశ కాశ కైలాస, రాకేందునీకాశ రమ్యపింగ్రహుండు
 దమయ త్రిశూల ఖడ్గ కపాల పరశు, కమల ఖట్వాంగ రంగత్పరాంబుజుండు
 పాకజస్మణివిభాభాసురాఫీల, కాకోటరుగ్ధాల కలితకంభరుండు
 దుర్భవ వేదంద దోషానిరెంద్ర, చంద్రకాశేయకాంచత్పతీరుండు
 ప్రసవబాణాసన స్రగ్విమలగాత్ర, భసితాంగ రాగవిభావిభాసితుండు
 సదమలదరహాస సంద్రిగోల్లసీత వడనామృతాంకుబింబ ప్రభాన్వితుండు
 సముదగ్రికైలాస శైలోపమాన, రమణీయ భగోత్పరాజవాహనుండు
 నందీశగుహ గజాసనుఖు ప్రమథ, బృంద బృందారకబృంద సేవితుండు
 భక్తరక్షణకళా పారాయణుండు, భుక్తియుక్తిప్రవాద్యుత్తచరతుండు
 వరదుండు రజతస్వతనికేతనుండు, కరుణాపయోధి శంకిరుండు డోకనాడు
 గురుతరకాండ్యగోత్ర పావనుని, వరకూచిమంచి సద్వంశసంభవుని
 గంగనమంత్రీశేఖరునకు నుత్ర, మాంగన యగు అచ్చమాంబకు నుతుని
 శిషపదాంభోజాత సేవానిరూఢ, కవితామహారాజ్య ఘనధురంధరుని
 సకలలక్షణలక్ష్యసాహిత్యవిదుని, సకలంక గానవిద్యావిశారదుని
 రావు వేంకటకృష్ణరాయ విశ్వంభ, రావర పరగుప్త రాజమహేంద్ర
 వరదేశభాగభాస్వద్విద్య వీర, పురమహారాజ్య విభూషాయమాన
 పావన కందాదపటణాధిపుని, శైవక భారహస్యజ్ఞాననిధిని
 ఘనులు మెచ్చంగ నశేక స్రబంధంబు, లానరించి విఖ్యాతినొందిన ఘనుని
 తిమ్మసత్కృపనామధేయుని నన్ను, నెమ్మది గృహజూటి నీవొనరింప
 దలచిన సారంగధరచరిత్రంబు, వలనుగాఁ గృతినేయవలయు మాకనుచుం
 గలలోన బొడకట్టి కడలేనిశ్రేయ, గులుక నానతియొసంగుటయు నయ్యభిల
 భువనైకనాయకుం బొదలెడు వేద్య, నవీరగతిం గృతీకధవతిం జేసి
 నవ్యచైఖు సేనోన్మునీభవ్య, కావ్యంబునకుం గథాకర్తను మెట్టివనిన.
 అమనిపై భోగమోక్షాకరం బగుచు, నిపితేంద్రునిగరి నెంతే నగజాలి
 కోత్తడంబులడంబు లోటలలంబు, కత్తెలానులకోపు గజములయేపు
 కేతనంబులసంచు గేయలమించు, నాతీమిన్నలసౌరు నగరులతీరు
 పసిండిమేవల చెల్వ పరిఘలవల్లు, కుసుమవాటులసాంపు తొలయలపెంపు
 చప్పరంబులవిన్ను జగితలయొప్పు, కిన్నరంబులతాళి గాణాలశీవి
 యాపణంబులవేర్చి యనుగలుకూర్చి, గొప్పురంబులయంగు గొడలరంగు

పుడమివేల్పులపెల్లు హాజగులశుభ్రు, పడకటిశ్శఘాకంగు పనులమొంగు
 గాచమొత్త ముకొమ్మ గాణవయుక్కు, గోచయంబులదిండు కోవట్ల మొండు
 రంగవల్లులగచ్చు దసీకులహెచ్చు, రంగస్థలులపట్టు గచ్చులమట్టు
 మణికదంబుకత్తి మాన్యులబట్టి, గణికలపోడి తెంకలనెగవాడి
 వనసులసొంపు దేవళసులమంపు, పెనువజీరులనేల పెంగడలనీల
 కాపుగేస్తులబోజు గడితలతేజ, సూసవాసవమేలు తొడవులవీలు
 గలిగి లోకాతీతగరిమ కెన్నొంది, తిలకింప గొత్తమొత్తగో దోమయచ
 నేనుకాశీయఖతేత్రింబు అట్ల, భూతలఖ్యాతిచే బాచుమచ గోటి
 లింగతీర్థస్నానలీలల బొంపె, సంగి మాక్కడేయ శంభుపదాబ్జ
 పుణాపిథస్రాప్తి పానం నెనంగు, గాజమహేంద్రగిరి బహువీడు.
 ఆరుడు సాలించు చనయంబు వేల్పు, టావీడితెనికచను నర్థులునొగడ
 రూపగర్భిపుష్పగోవుడ వశేష, భూపసభాఖ్యాతి పుణ్యోద్దమండు
 గాజతేఖి సాదరాజీవయుగళ, పుణాపిథాబ్జ భూచివైభవుడు
 నిరతమహోద్భుద నిజభుజదండ, పరిచితకోదండ పరియక్తచండ
 కాండవిగర్భితోత్కటపరిపంధి, మండలేశ్వరచమామండలాన్మదండు
 ధైర్యపరాభూత తపనీయశిఖరి, శౌర్యగంభీర శాచాన్యశాలి
 మాననీయుడు సదా మధుగభాషణుడు, దినదరిద్రాతీమిగ భాస్కరుడు
 వివిధసంగికళావిదుడు, సమస్త, కివిజనచాతకోత్కృష్ట నామనము
 నలమరిశ్చంద్రాని నానావరెంద్ర, తులిత మహాదాన దోష్టాన్నికుడు
 సకల వసుంధరాజన నవోద్యాన, నికరవసుంకుడు నిద్రతేజుండు
 దగళరతరదభ్రితారానితాభ్ర, మగహగహగనీచాగాభయకుడు
 వగసాడవాన్వయవర్ధనుం డమల, తరమూర్తి కిష్ణవర్ధనసమాన్వయుడు
 రాజరాజ నిలింపగాజవైభవుడు, రాజరాజవరెంద్రగార్యమరుడు
 అతనిపట్టపురాణి యలికులనేణి, పతిహితకుభవాణి పరమకల్యాణి
 వితరణగుణ మహావిద్యామతల్లి, సతతదూచకబంధ జనకల్పవల్లి
 పాలితాఖిలభూసుపగ్ధకుటుంబ, శైలిబా చరణంబుజద్వయంబు
 సదమల కారుణ్యసమితాంతరంగ, పిదితయశోజగన్వినతప్రసంగ
 పావనతాంగం భాగ్యపాలామి, కేవల సౌభాగ్య గిరినరప్రసౌగ
 వహూపరతి సారవాక్యవాగ్రిమణి, నిరుపమసాహస్యనిగ్ధ తనయ
 వితత్తమాగుణ విప్రలావహూటి, యతిసాధ్వ రత్నాంగి యలరొండుమండు

వానితనయుఁ దనినానితనయుఁడు, సారంగధర విభాసానఁ గొతుఁడు
 పృథ్వీర్షి హాసభద్రద్రవిణుఁడు, పృథ్వీర్షి హాసభద్రద్రవిణుఁడు
 గానలోలుఁడు దయాకలితహాసనుఁడు, మానవత్వన నుకనకేతనుఁడు
 కదనభీకరుఁడు శృంగారవారాసి, వినితచతుష్టపి విద్యావినుఁడు
 ధారుణీతలధునంధనతాభిగుప్త, సారంగధరుఁడు గాజతాంత్రవిజిత
 సారంగధరుఁడు పూజావిభోల్లరిత, సారంగధరుఁడైన సారంగధరుఁడు.
 ఆరాచపట్టిసోయగము తైహార్య మేరమీరిన వేడ్క మెయి నొకనాఁడు
 జనకుఁడు వేటకుఁ జరియున్న వేళఁ, దనతోడి రాజనందనులును దాసు
 సారువంబులఁబట్టి పందెంబు నైచి, తాదాపథ్యులను దమి నెగ్గెనును
 రాజనూనుని సావులను వారి నెల్ల, రాజసంయున మోక రయ్యు దీరింప
 శైక్యలల్లాపి తూరికడంక మెజయ, దక్కక చక్కలదాకి సెగసి
 వేరెనుల్ వారుచుఁ దెక్కుచందములఁ, కేరుచు నుడిగొని కేళ్లుదాటుచును
 చూడఁజూడఁగఁ దద్ద నూత్నరూపమున, నోడక గాడ్చున కుద్దియై సజచి
 అనుభాపగానైకతాగ్రిభాగములఁ, గొమరారు దాయుచోకదను యనంగ
 గగనకేతుని కిరంగిం దెక్కిజాగు, తొగిలనంగడికాని మనియ యనంగ
 ననిమిషద్విరదంబు హస్తంబులోనఁ, బొనరారు నెలిదమ్మిపు మొగ్గ యనంగ
 దనకులస్వామియై దనచెడునరులఁ, గొనబారుతమిఁ గనుంగొన బారుకరణి
 మినుకుమిగుఁమటంచు మిగుల దవ్వేగి, కనఁబడరాకున్న గలగి యుండఱును
 తలలెత్తిజూచుచుఁ దత్తరింపుచును, గిలకిలవచ్చుచుఁ కేకలీడుచును
 చప్పట్లు జజుచును సద్గుసేయుచును, శప్పలు వేరియక రెసిమాచుచును
 కలరవంబదె పోయెఁగదయంచు వేడు, కలరవంబొసంగు సంగడికాండ్రఁజూచి
 చిరునవ్వు మోయుఁ జిగురొత్త దాని, మఱులింతునని రాకొమరుఁడు నైశంబ
 పెంపెపీట్టుదెచ్చి పెడగరుల్ వట్టి, వింటి కెత్తుచుఁ కేక వేసి పిల్చుచును
 బిరబిర నజ్జగబిరుసు సావులను, మఱులిసచ్చుచునుండె మఱి యంతలోన
 ఛాత్రీశ్వరుని భోగతరుణియై దనరు, చిత్రాంగి మేలివసిండి సోయగపు
 మేడపైఁ గిరీతల మెలగుచునుండి, యాడుమీఱిన యాఖ్యేంద్రోత్తమంబుఁ
 గనుఁగొని ముదుశిల్గునుగొని చేత, నునిచి దానికీఁజూచి యొయ్యిఁ బిలచె
 పిలిచిన నదితన పెంటిగాఁదలఁచి, చెలగి సార్వగువచ్చి చిలుకపై వాగ్రై
 వాగ్రిన మెల్లఁ నాల్కటి దానిఁ, కేలగిలించి కోక్కులు నెల్లివెయ
 మేక నిగ్గునగ్గి మితియకరాని, వేకుక నుకిగొపు వెలఁచుబుఁ దాను

కడుమిత్రముల జొక్కుటమై నెలుంగు, పడకటింటికి చొంగిసవక యేకైచి.
 స్వాంబు నొకచోట పదిలంబు చేసి, పన్నెడుకోరికల్ పండిపో మిగుల
 జక్కునివాడైన సారంగధరుడు, చిక్కెబో నేడు నాచేతనటంచు
 విక్కుచు జొక్కుచు విట్టచీగుచు మిక్కిలి తమకంబు మేకొన గొత్త
 సింగారమాని కంజపురువిబ్బారి, బంగరుబొమ్మనా భాసిలుచుండె.
 అంతగాకొనురు దట్టాపుల్ల జనుట, కెంతయు వగచి చేయంది నెమ్మొగము
 నెలనెలబాస నిన్నెఱవడి దెలు. గలయరీక్షింపును గళగవొయదమ.
 మొనరి నాబంగరుపుష్పసాము, నెనలేనికడక నేడల చేనదలి
 యనిచితి ననిచిన ననియెల్లదప్పు, చినె జరుగకెమి నయ్యన మఱలి
 చేతికిరాక యాచిత్రాంగిమేడ, కాతలిగతి నేటి కట లేటివోయె
 పోయిన మఱల గొబున వానిదెచ్చి, యాయెడమాన్సువా కన్నయ గలరు
 వేళుంబెంచిన నేమిపిట్ట బోవుటకు, నేమి నేయును కన్గ మెయ్యని యొక
 చెల్లబో కటకటా శివుం డిప్పుడేట్టి, లల్లకంబేల డెందమునకు గూర్చి
 నయమెన్న రాచులోనగరున కొరుల, భయమూన పిరితి బనుసంబొసంగు
 కావున నేనె యక్కలిక బార్గిరిచి, వేవేగ గొనితెత్తు విహంగోత్తమంబు
 నని చనచుంకించు నదను నుమంతుం, డను మంత్రినందనుం డైననుయిద్ది
 యారాచపట్టి నడ్డంబుమూరి, కూరిమి మెదయ గన్గొని యిట్లు లనియె.
 కటకట న్నపపుల్ర కర్ణంబెఱుంగ, కిటువలె బోవనూహించుట దగ నె
 మిగులమన్నుండజేసి మీరు సెంచుటకు, తగిలి మేల్పనిగూర్చు ధర్మిలు మాకు
 రాజుగలేనిచో గాచనగల్గ, నోజమాలి చరింప నుచితంబె ఓకు
 దొరసానులెడకుం బోదునె యువజనులు, నరనాథపట్టి మున్నెరికలు మాను
 చక్కెదనంబున జాణతనంబు, నెక్కువగీవయు నెలజన్మనంబు
 గలిగిన జగనన్నె కాడవు నీవు, దలంప నన్నుద్దుకెడలిరుంబోడియును
 చక్కెదనంబును జాణతనంబు, నెక్కువ గీవయు నెలజన్మనంబు
 గలిగిన దొంటిమై గనుంగొన్న వేళ, తలంపు లెట్లుండునో తెప్పింపబోల
 దేకాంతవేళల నేకాంత యైన, భూకాంత చక్కెనిపురుషుం డబ్బినను
 పడరాని నెతలచే పైబడుంగాక, విడువనేర్చునె నట్టి నేటిండి యగుచు
 విరిబోండ్ల డెందముల్ వివరించి తెలియ, హాహాగానులకు శక్యముగానున్ను
 ధనముజూచిన వధూధనము గన్గొన్న, మనసునానె యెట్టిహనుల కైన
 నలపరాకరకాశికాముని చెలుల, చలలంకిక్కెం నెంతవాంబు నరులు

వలపు వల్ల వారిచేసలు నున్న వలపు నమ్మిక యిల్ల తాల్చి హాళక్కి
 కోప మెక్కువ వచూనరు కొఱుత, చాపల్య సుధకంబు సత్వంబుతీరు
 పరుమరు తెలుపుట్టి బాసఁజేసినను, తెలియఁబోదుల నమ్మదగదు కుమార
 జోటుల బెళకువార్చి చురుకుఁజూపులకు, బోటికూటువలయున్నపుకూపులకు
 నుదకుల జలిపిల్చి సాలపుఁబాటలకు, సునితల సుపెల్ల సుధుమాటలకు
 ననబోండ్ల చిన్నారనగవు జిన్నెలకు, పనితల కొత్త జన్మగవు న్నెలకు
 నింతుల గుబు సాండ్ల సౌరులకు, దంతి గామినుల నిర్దోషులకు
 మెలతల గడితంపు మెఱుంగుంపులకు, నెలనుల నాడెంపు పితయొప్పులకు
 రనుశీమలు నికారంపు కెప్పులకు, కమలబోధనల యక్కజ్జులకు
 పదకుల మోముదామకుల తేటలకు, పదఁజీనికుల వేదబంపుటాటలకు
 వలవనుండుకుల జేవతలై నహహ, కలికి వైబి తద్ద గగించు నిన్ను
 గాను నెన్నెర కల్లులు గూచ్చు, కాకుజేయును కాక గాతొడ జెప్పి
 యెఱిగియెఱుంగకొట్లెడు లేని, కగటితనం జేల కాంచెవయ్య
 నీవు నెమ్మనితో నిలిచితివేని, సావురాయలు లక్ష సనీలు గలవు
 తెలయును మణిమయోవ్యత్కిరీటులు, గల నెన్నియైన నిక్కం బట్టుగుట
 బోవవల్పదటంచు బొదవనఁ గిరిసి, భూవరసుకు డానుబుద్ధి కట్టనియె.
 అవునవు మేలుమే లహహ నీబుద్ధి, వివరించిమాచిన వింతలై నోచె
 నగమకలేక నెయ్యియన మాతోవఁ, బెరుగుచుండుటఁజేసి భీతివోవిడిచి
 మీనుల కీటెలై విననింపుగాని, కానిమాటలు బల్కుఁగాఁ జాగితిపుడు
 నీతిహర్షులెల్ల నేర్పుటంచు, బాతకంబులు బల్కుబాడియే నీకు
 కొంక కెండును దల్లికొడుకుల నందు, ఐదులుగట్టు బల్వాగలు గలనె
 యగయమాతల్లి కత్నాంగి యొక్కతెయు, నురుపుల్య చిత్రాంగి యొకతెయె తెలియ
 పారుడవగుట నాపక నెకపేరి, తూరనూడెద విట్లు నోసంబు గాదె
 పరమపతివృత్తాభరణ మత్తరుణి, పరుని నెవ్వధమునఁ జైకొనఁగోరు
 కోచెబో ననుఁ దనకొడుకని చూడ, కేరీతిఁ గవయుట కిచ్చలొక దలంచు
 తెలఁచిన బరవనితానహోదగత, నెనయునే నప్పని కెటు లియ్యకొందు
 కొనకున్న సతి వట్టికొండెంబు లేల, జనవల్లభునకు కొంచక చెప్పఁజూచు
 చూచిన నమ్మనీకుఁడు కల్ల నిజము, లేచందమున నిగ్గయింపక నుండు
 నుండిన మది దనయుండని యనక, డుండగంబూని యేతోవ దండించు
 దండించుగాకేమి చైవయోగం బె, టుండిన దొలగఁజేయుట కేరతరము

తరముగాదింకని చక్కలలో మాను, మరుదంద నిటకెత్తు నక్కోహంగంబు
 స్థానింపదించె పసిండి సార్వంబు, నేనేమిటికిఁ దేక నిపుడూరకుందు
 నని మానకేతెంచు నక్కమాదకునిఁ, గని మఱిసూనుండు కిక్కురుఁ బలికె
 వినుము కుమార నావిన్నపం బిపుడు, నెనరువోనాదక నీకు పితలబె
 చెప్పెదఁగాని వంచించుట గాదు, తప్పదు నామాట తథ్యంబు నున్ను
 నలువ లోకిములోని నలునెల్లఁ గూర్చి, చెలువార నన్నుచెలువ నొనర్చె
 దానిజగారంగు దానిఘోరంగు, దానికిన్నులతీరు దానికొక సౌరు
 దానికొక్క యుడివిప్ప దానిమెయియొప్ప, దానిగుబ్బలమోచ్చు దానివేల్మొచ్చు
 దానిచెక్కులకున్న దానిబల్లియొక్క, దానిమోసుమెలుంగు దానికేరంగు
 నర నుర గరుడ క్షిర యక్ష భుజగ, హరిమధ్యమైన నబ్బదునున్ను
 కడలేనియొరపు నిల్పడఁగన్న మెరపు, పడఁతులమిన్న యబ్బపుపుఁబొన్న
 పసిండిసలాక కప్పపుటంటిమోకి, కునుమబాటుకిటార కులుకుమిటార
 మొలక నెన్నెలతేట ముద్దు మూట కులుకువజ్రపుబొమ్మ, కలువపూరెమ్మ
 వలపులదీవి గోవజవాదికొవి, బలుసుత్తియపుగోవ పగడఁపుదీవ
 చిత్తజుమెరుల్లి చిలుకలకొల్లి, కొత్తకస్తురలప్ప గొనలులకున్న
 వలుడగొజ్జగిటుతి వన్నెలదొంతి, తళుకుటద్రపుడాలు తెలఁగనిమేలు
 నెరతనంబులపోవు నీటులతాపు, కొరలు తేనియబావి గుడ్డలేమాపి
 యాయన్నమిన్నసోయగముఁ గన్గొన్న, మాయకె నురలైవ మరులుగొం దెన్న
 కలిక వేనలి కెనగాక మొగిళ్లు, వెలనెలబాయను విడిమలలో వట్ట
 ముద్దియనిద్దపు ముద్దు నెమ్మొగము, నుద్దివోలక మచ్చయూనె జాబిల్లి
 ననబోడి బొమలయందముఁ గనలేక, తునియలై మరువిళ్లు ఘాటినడంగె
 కలిక బెడిస లింతకన్నులు జూచి, కలగి కెప్పలుమోడ్పఁ గానక ముండె
 నాళికదళనేత్రి నాసకునోడి, వీలి సంపంగిమొగ్గ వివ్వవొడంగె
 తొవకంటి చెక్కులతోఁ దీటుగామి, రివళినద్దముల రాగాపులఁ బడిరెను
 పడఁతి వీనులచెల్వు పడయంగ రామి, నుడుగ కెతయు వేగించుండె శక్కులులు
 తెలువమెలుంగువాతెఱ జోకగాక, తెరదప్పి చివురులెంతయు గారుసాక
 ముగుద కొంజిదంతములకుఁ క్రిందగుట, మగతాలు త్రొసంబు మానక పూనె
 నుడురాబనుభయర్తి కుద్దిగాలేకి, నుడివడి మొగనేయఁజొచ్చె చిందంబు
 లతివబోహువులకు నఱచేతులకును, బ్రతిగాక మడుపులంబడె బిసాంబుజము
 తెలనాగ గుల్మ పూర్తిండ్లకు నోడి, పలువన్నియలఁ గాగె బంగురిగిడ్డు

మదవెతినా గారు మాదాగాక, పాదలుతుమ్మెదచాలు పాదలతో నిరక
జలపాక్షిపక్షులతో సవతువోలమని, సులుదురు తెదెలు భంగియినోడె
చానపొక్కిలీతోడ సాద్వ్యక్తియూడ, గానకి కుడుపులు గలంగుచునుండె
లలన సన్నెదురు బోలెడి లేక సింగ, యులు గుహాత్ మాది యెప్పుడు బొబ్బరెచు
పొలంతోమరుడుల పురుడుగాలేక, యిల మెత్తపాళి నె యిసుకతిన్నయలు
కరియార తొడలపొంక యు గాంచినోడె, కిరటికుండములు చక్రిత్రయూని మెదెగు
కలమగ్గములు వాల్చుటిప్పిట్టే, నులగాక త్తణమానె యిది వేన్నుజూపె
పూజో మూలగాల్లె బోలక నీట, తాజేళ్లుదాగెనా చలఁజూపనోడె
యలివేణియడుగుల కనికలబు నోడె, నలజలజాతిబ్బందము దైల్లబడెయె.
తోయబానచెల్చు మాకొనిపోగడ, వేయినోళ్ల భుషంగిపెభునకు జనమ
చిత్రాగిరి యమమాట సిద్ధంబుగాఁగ, ధాత్రీ నమ్ముద్దుమెదలి నెలుంగొండు
తరుణుల గన్పొన్నలెని రాయెన, కరెగునటండ్ల లోకములోని జనులు
నరనాథ వెన్నకన్ను మెత్తనె, పురుషుల డెండమద్దుడె జూలుంగొనడ
కావున నయ్యంతె గనుంగొన్నయపుడె, భానూడ వరసుర బాధఁడహాగు
వేయినేటికి ఇట్టివెట్టులు మాని, రాయడ యింటికిరమ్ము రమ్మనిన
మనుజేంద్రతనయుఁ డమ్మాటయించుక యు, వినబోకె తనపాలిపెట్టి తోగ్గు
కొనిపోవ నంగె లెక్కుపినాళివాలు, కొనఁజూపు లెననిదిక్కుల డెక్కుచూప
తీరుగా కొనగోరదిద్దిన నొసలి, తోరంపు నిడుదకన్దులేక యొప్ప
బంగరుతగటుపప్పటి వలెవాటు. రంగుల నల్లడ రాణవొసంగ
నిరవొప్పఁ బనిఁడితాయెతులు గొజ్జంగి, పింసరంబులు జుట్టివేసిన యోర
సిగమీద జరతారు చంగులమేలి, జగరంగుగల బురుసారుమాత్ మెఱయ
తెలిపారుమంజి ముల్లియపుచౌకిటుల, తళ్లెతళ్లె చెక్కుటద్దయులను బొదల
కలికిరాచిలుక తొక్కుల లెక్కుంగొనక, యలరు బచ్చలతాళి యరుతెలెంగ
నవరత్నమయ కంఠణము లుంగరములు, వివిధభూషణములు వేనవేర్ వరిల
దండిగా మహాబుదాపిన మేటి, గండపెండెరము డాకాలజెలంగ
పట్టుగా కటిమీదఁ దైచెంగులునిచి, కట్టిన జర బాబుకా నె భాస్వి
గోవజవాదియు గొజ్జంగినీరు, పూవుట త్తరువీరికపొక్కిలి మంచి
గండంబు కవురంబుగలపిన కలప, మందంబు మేనఁబాయక తావులీన
చెలువారమెలచిక్కిజేరివినమంచి, బలుదమ్మి కెంపులబాకు శోభిల్ల
పుడమికిడిగ్గి యబ్బున పునేనబ్బు, ఎడఁగ గ్రీడించు ముంతుడొ గాక

కంఠుడో యామినీకాంతుడో నవవ, సంతుడో యని జనుల్ సారెను నెన్ను
 చిత్రాంగి మొగసాలఁ జేరి యన్నోటి, వేల్చినాస్తులమీటి నెంతోనుమాకి
 పగడంపుగుండంగుంబులు నీలంపు, జగితలు ముత్యాలజాలిలు చంద
 మామరాగోడలు మగరాలమెట్లు, తామగకెంపు బల్ తలుపులు పులుగు
 రామానికంపుతోరణము నెడంద, గోమేధికంబుల కొమరలు జార్లు
 పిల్లికన్యన్ని రాబెడినంపుటోడు, బిళ్లలు పటికంపుబెండెలు పుచ్చ
 రాగంపు నెనుచదరములు వాసములు, బాగైన యపరంజి పేసిడిమాలములు
 గలిగి శృంగారవైఖరులఁ జెన్నారు, కొలుపుకూటంబులు గుత్తంపుమిద్ది
 యలు మల్లెసాలలు నాటకీయులును, చువనపెంజవికెలు చంద్రాకాలికలు
 మొదలగు నిమ్మ లిమ్మగఁ గనుంగొనుచు, గొడుగక బంకుబంకులుదాటి చనుచు
 గొజ్జంగిపూ నీటికొలఁకుల పజ్జ, గుజ్జలేమావిహాకులఁ బెనఁగొన్న
 పరునంపు వలిదాకపుదిరిచాల్చు, సగసఁగాకొ నునుగున్నసంపెగల్ దరసి
 పోవి కపగ్నిపుటంటిబోడెల చెంతఁ, బావొప్పు సంగల్పవావులు గడచి
 వలపులుగులుగఁ చెల్వపునట్టివేళ్ల, చలుననప్పగములచాయల నిల్చి
 తావుల్ గుబాళించు డట్టంపుమల్లె, పూవుబుదిరుల వాపున విశగిమించి
 కలువరారాదోనిగముల జాల్వారు, చలునకొగ్గివిరిచే నెజకగ్రల్ దాటి
 పొన్నలు పొగడలు పోకబోదియలు, సన్నజాజులు పనసలు దాసనములు
 నిమ్మలు దబ్బలు నేరే క్లనంట్లు, కమ్మరేగులు నారికడము లిప్పలును
 మాదిఫలంబులు మారేడు లీడ, లాదియా కేళివిహార భూరుహము
 లందందదాటి చిత్రాంగి లోనగరి, కందంబుగానేగి యట నిల్పుటయును.
 అప్పుడు చిత్రాంగి యబ్బరంబోదువ, గుప్పనలేచి యెక్కువ తత్తరమున
 బిత్తరించుపిసాళి బెళుకువాల్చాపు, మొత్తముల్ తొగలనిమ్మగఁగనిమ్మరింప
 నెన్నంటు గీల్లంటు వేగినదడ్డ, సన్నంపుజేఁగొను జనజవలూడ
 కట్టినుముత్యాలకమ్మల డాలు, ధట్టిచి చెక్కుటద్దములఁ జిందాడ
 మేపూతకలపంపు మేలి నెత్తాపు, లేపొంది దిశలనెల్లడ గుబాళింప
 గాటంపువలియూర్పు కమ్మదెమ్మెగలు, మేటితుమ్మెదల నామెతలకుఁ బిలువ
 జిలుకువెతాకించెల పిక్కటిల్లి, కులుకుసిబ్బెపు గబ్బిగుబ్బలుపొంగ
 బలితంపుచెంగావి పావడరుచులు, వలిపెక్కిందగటచ్చ నల్వపైబొదల
 మంజులాలంకార మణిగణకరణ, పుంజములగడల విప్పుగగప్పుకొనఁ గ
 ఘంటల మొలనూలి ఘణఘణధ్వనుల, నంటి బంటగగిలుగటందియల్ మొరయ

మురువైన హురుమండి ముత్యంపుసరులు, పరిపరిగతుల గుబ్బులపై నటించి
 కొరమించు తొలుకరికొగిమెట్టులం గనంగ, చెఱుకువిట్టుని వాడినేకత్తి యనంగ
 తొగలసంగడికాని తునియ యనంగ, పొగడొందు జంత్రపుభామ్య యనంగ
 ✕ లలితంపుననపుష్పలతకయో యనంగ, జిలిబిలివలపులఁ జిక్కి యక్కొ-మరుఁ
 దప్పకఁగన్గొని తడవాలెసంగ, గువ్వగుచ్చనమారె గుప్పెళ్లకొలది
 గుప్పెడు మరునివాలొకోలసోకులకు, ముప్పిరిగొను మోహమున బిట్టుసోలి.
 ఔర వీనియొక్కర మరయి. వేమారు, మారుఁ గుబేరకుమారు వేమారు
 సారలతాంగుళీసా రలరారఁ, గోరి చూచిన పూలకోరీనజీరు
 దాడి నెంతేనియుఁ దల్లడపడుచు, వీడచేగుట్టెల విరహాభిఘ్ననిఁగి
 యమ్మమ్మ వీనిసోయగ మెల్లనోలిఁ, దమ్మిచూలికినైన దరమె నర్థింప
 గద్దరిజమిలిముక్కాలిచాల్ దెగడు, నిద్దంపు నిడుదపెన్నెఱుకులవాడు
 నిండుపున్నమకల్వ నెచ్చెలికాని, దండినేతెడు మోముఁచామరవాడు
 మరునిసింగిఁబాల వేమటు నుద్దిమిఱి, సారి నెగ్గులెన్ను కన్నొమ్మలవాడు
 కలునరేకులసారుఁ గాదని కేను, కలికిబిత్తరిసోగకన్నుల వాడు
 మొగిఁ గొల్త్ర సంచంగి మొగ్గచాలుపుల, నగెడు చొకారంపు నాసికవాడు
 మలయుచు గుజ్జరేమావిచిగుళ్లఁ, గిలకిలనవ్వు నున్నెమ్మొవివాడు
 మెల్లి మొగ్గలసొంపు మొగి దుటారంపుఁ, బిల్లిగంబునగెల్పు పలుచాలువాడు
 కలికి రేయెండనిగ్గులు నెదజల్లు, నలువైన చిన్నారినవ్వులవాడు
 తళుకుటద్దపుడాలు దలకింపఁజాలు, చెలవంపు కొంజిచెక్కులవాడు
 కడఁగి తొమ్మిదవలెక్కల లెక్కఁగొనక, నెడదలైకన్నట్టు వీనులవాడు
 డంబారుబవరిగడ్డమునాడు సోయ, గంబూనుదగనిభకంఠంబువాడు
 హరితనూభవ హస్తీహస్తోపమాన, పరికలితాజానుబాహులవాడు
 వాటంపు నజ్జికవాటంపు గుంపు, నీటెల్లనుడిగించు నెరటొమ్మలవాడు
 కొడుగక సింగంపుఁగొదమకూటానల, నదలింపదొరకొను నలఱికాన్వాడు
 హెచ్చుగా గాటంపుటినుకదిన్నియల, పిచ్చలింపఁగ నాడు పిరుమలవాడు
 హరువైన నాడెంపు టసఱికబిముల, గురుతగోన్నతి నెన్ను కురువులవాడు
 తొడరి మారుని యంపదొనలసొంపెల్ల, సడలింపఁ దమకించు జంఘులవాడు
 దట్టంపుజిగి పెట్టతామరవిరుల, నట్టిట్టుగాఁబలుగ నడుగులవాడు
 జిగిమించు మేలిపసింపిసలాక, నిగినిగిత్ దరిగించు నెమ్మేలివాడు
 హఁ యిజ్జగన్మోహ నాకారుతొడఁ, బాయక నర్తించుభాగ్యంబు నాకు

నెనయనల్పదై పురాకృతపుణ్యమహిమ, ననుచు దిగ్గన వాని నరలేక కదిసి
 వినయంబు నొరపును వేడె-యు నలపు, నెనరును మురిపెంబు నెఱపుచునున్న
 మెలఁతుక కారానమిన్న మొక్కుటయు, గిలకిలనగి వాని కేలుపట్టుకొని.
 పగడంపుసకినెల పట్టిచుంచంబు, తగటుబాలిను మేలుతాపితాపఱపు
 దిట్టపుపని దోమతెర జరతారు, పట్టియ జలుగుహొంటులూడ
 చందగుపెట్టియల్ జరబాబుజీబు, చందువాముత్తైపుసరుల జాలీలు
 పన్నీటిగొడ్డు సంపదగిమా నెక్కొవి, చిన్నారెయడపంబు చిలుకపూజరము
 గండపుసాన చిక్కపుగట్టె పెద్ది, మందసంబు విచిత్రముణిగవాక్షులు
 కపుగంపుబరితె చిల్కలవిచ్చెగంట, మపరంజివీతె పూటత్తరుపుపై
 తూగుట మెయ్యల లక్కమానెన తబుకు, బాగాలంచి కపపుపేర్ల పుటికె.
 నీలంపుకిటికిపేట నిలుపుటద్దములు, జాలవల్లికెలు పచ్చలగడ్డెపీట
 పసిడిపావలు తమ్ముపడిగంబుపూల, విసనకఱ్ఱలు గొప్పనింజామరములు
 వలపారు గోవజవాడిపంకిణలు, కలపంపుగోర నున్నస్తూపెట్టె
 కాటకమచ్చెంబు గరుకరాటంబు, నేతైన చిటిచాప నెత్తెంపుబలక
 చిత్తరుగోడలు చికిలిమృగ్గులును, పుత్తడితలుపులు పులుగురామెట్లు
 గలిగి కన్నులపంచువులుగ నెలుంగు, బలుమానికెంపుటొప్పరిలోని కతని
 కొంక సరగగోడొగ్గని చని పట్టె, కంకటిదరిఁ బైకిగడ్డియ నునిచి
 పసిడిగొప్పెరలతోఁ బన్నీరుదెచ్చి, పాసఁగ నాతనిపదాంబుజములు గడగి
 మలయజాగరుమృగీమదఘనసార, మిళితాంగరాగంబు మెయినిండనలఁది
 వలపులుగులగ్గఁ చెల్వపుబొడ్డుమల్లె, యలరుపైత్తలు దద్ద యెక్కుననుంచి
 యపరంజికేకుల ట్లడరునాకులును, కపురంపుబాగాలు కాచుటండలును
 ముత్తైపువలినున్న మునుఁగూర్చి మిగులఁ, బత్తిఁ దాంబూల మప్పనముగావించి
 ఘనతర నవరత్న ఖచితభూషణము, లనుపమ చీనిచీనాంబరంబులును
 కనకపాత్రికల ముంగల కానుకలుగ, నినిచి మరంగటనినిచి నెత్తావి
 కొన్నన మరటిచేకొని వలినాలి, సన్నగాడ్పులు వెదఁజల్ల నీచుచును
 చిలుకపరాశితేజీవజీరుండు, బలుగబ్బిగుబ్బగుబ్బలులపై నినుచు
 కఱకుకొన్నాడిచెంగలువపూములుకు, లరిమరి చురఁజూర నదరంటిపార
 నీలంపుగాజుల నెరిమించు పసిడి, కీలుకడెంపుడాకేలుచన్దబ్బ
 కెలసికిచ్చోరు కేళిఁగంటివాడి, సాలపుఁజూపులు కూర్చిజొప్పడఁజేయ
 చిన్నారి తెలివత్వ చెక్కుటద్దముల, వెన్నెలనిగ్గులవిధ మొదవింప

కమ్మచక్కెరపానకమ్ము లిమ్మెనరర, గిమ్ము నున్నెక్కావి గదనివలించు
 బలుకుల గపురంపుపలుకులు వొలియె, గులికి యచ్చిలుకలొలికి యిట్లనియె.
 రాజకుమార చంద్రమనీహారంగు, భూజనంబులు దద్ద బొగడ నేసాగిదు
 వీనులవిందుగా వినుచుండి యెన్నె, జేనినుఁజూతునం చెంతయు మదిని
 నివ్వటిల్లెడుకూర్చి నిచ్చలుఁ బెరయ. నువ్వెళులూరుచు నుడుగకయేచు
 కఱకుపెంజెఱకువెల్కాని ధాకలకు, మొఱకపల్కాకిపెంపుడుల కూకలకు
 నెరయు వాటంపుపన్నీటిహాకలకు, మెరయుటాటోటు సుమ్మెదలసోకికలకు
 తులువ చెంగలువబందుగుని కాకలకు, కలికిరాచిలుకటక్కరుల మూకలకు
 కొలఁతుల నెత్తావిసోకుడుల వీకలకు, మలయుకెందలిమలెమాళి కూకలకు
 దద్దయు నుల్లంబు దల్లశిల్లంగఁ, బొగివొకయేడుగాఁ బొదలింపుచుండి
 పున్నుమరేఁజేనిబోలు నిన్నిపుడు, కన్నులపండువుగాఁ గనుంగొంటి
 కొనసాగెపుణ్యంబు కోరెల్లీజేరె, మునునోమినట్టి నోములు ఫలియించె
 గామిడియై పెక్కుకడగండ్లఁ బెనచు, కాముని కొకబొమ్మఁగట్టితి నింక
 నెవ్వడు నీరాక కెదురుచూచుచును, ముప్పిరిగొను మోహమునఁ కాగినుచుండు
 పతిఁబాసి వలవంతబడలు నివ్వేళ, గతియైతి పునురులుగాచి గక్షింప
 మేలు నీవొనఁగూర్చుమేలు మరల్పు, జాల నిన్నెపుడు నాసామిగాఁడలఁతు
 జాగేల నాకోరె సఫలంబుజేసి, భోగింపు మిచ్చట పూసెజ్జఁ జేర్చి
 పెట్టినకానుకల్ పేమఁగైకొనుము, పట్టుగ నన్ను జేపట్టు పటన్న
 అననినాయకనూనుఁ డవ్వడు వీను, గవకు వేడిపలాక గాడినట్లగుచు
 బెడిదంబుగా పెద్దపిడుగునుబోలు, చెడుమాటచూలించి చిత్తంబుదలక
 శివ మహేశ శశాంకశేఖర యనుచు, జెవులుమూసికొని వచించె నిట్లగుచు.
 చెల్లంబొ కటకటా చెప్పనబ్రయుగ, తల్లిరో యిట్లాడఁగర్పించె నీకు
 పరికింప నెరరాచపడఁతు లెందైన, ధర నన్యపురుషులఁ గలఁపఁగోరుదుక
 చెవులకు వినరాని చేడ్పాటుమాట, శివశివా నాకుగ్గవ జెల్లుకలమ్మ
 కన్నియ యిటువంటికరతలు విన్న, విన్ననై జనులెల్ల విప్రయశకర
 వీతివోవిడిచెదు నీవొక్కవిధము, మావల్లి రత్నాంగి మఱియొక్కవిధమె
 మదిరాక్షి నే నీకుమారుండ నాకు, గొడుగక యీపెద్దకొలఁ గట్టెదగునె
 కలికిరో నీవంటిగరిత లిట్లైన, నిలవల్పదనువార లెవరు గలరు
 వనిత నన్నొకలాతివానిఁగాఁ దలఁచు, కొని యుపచారముగ్ గూర్చినాయంబే
 ష్టితిఁ దల్లిదండ్రు లార్జించిన సొమ్ము, లతివ పునులవిగా కరయ నెవరిది

నీవిచ్చుసాము లిందే దాచుకొందు, కావలసినవేళ నైకొందుజుమ్ము
 నితకరనదన నాచేతిపార్వము, గతిదప్పినచ్చి నీకడ నుండుటయును
 దానికై నగరివో ధరణీశ్వరుడు, లేనచోనైన వాలెనుజంతులేక
 పింతల్లినని యాత్మక బెద్దయునమ్మి, ననవునజేరి నీచరణపద్మములు
 గనుగొని మొక్కింగంగంటి వాల్చాటి, కనికరంబెలయ నాకలగవోత్తమము
 నిడి సత్వరంబున నింటికివనుపు, మిడుమలఁబెట్టక యిడుమాజ్ఞ యనిన.
 కలకలనవ్వి యక్కలకంతకంతి, పలికె నట్లని యహో బాపురే యెందుఁ
 బంతంబువోనాడి పడఁతి దావలమ, నంతకన్నఁ గొఱుత యననివైఁగలదె
 పార్వమునెవమూని భావంబులోనఁ, బర్వుకోరికల నాపజ్జనవచ్చి
 యక్కట నాచేత నాడింపఁబూని, చిక్కులఁ బెట్టఁజూచెద వేమొకాని
 నీచోకారంబును నీజాణతనముఁ, జూచిన యమ్మాట వోవ్యమై గోచె
 సంకసంబున మున్ను నల్లకుఁబోయి, ముంతదాచినయట్ల మోమోటమేల
 వలనొప్పు నృపుభోగవనితను గాని, తలఁచ నే నీపిసత్త్వలింగాను
 నీకుమారుడనంచ నిజమునల్గితివి, నాకు మారుడవై డెదమున భావింప
 పాపంబునకు భీతిపడియెద వాన, వాపుటకన్నఁ బాపంబింకఁ గలదె
 వలువనివాపులు వరులఁ దెచ్చి, కలిగిన మేలువో కడవెట్టు నెను
 చేతికినచ్చునిక్షేపముఁ బార, వేగితురే యేలాఁటి నెంగభుతైన
 కామించి తనపట్టిఁ గవసినయట్టి, తామరచూలికి తప్పేమిగలిగె
 గురుపత్నిఁ గూడిన కునలయాప్తనకుఁ, బరికింప మఱియేమిసాధంగ వొదనె
 దోసంబు ముడందొత్తోఁ బొందొనర్చు, వ్యాససంయమి నేమి మాపదబెట్టె
 గొడుగక మునికాంతఁ గూడినయట్టి, త్రిదశేంద్రు నేమిపాధించె బంకములు
 మేనత్తతోఁ గూర్మినిూత వేనూలు, మీనకేతనుకేలి మెలగిన కృష్ణ
 నెవ్వార లెగ్గుగా నెన్నికయిడిరి, కావున నీనెట్టికరతలు మాని
 హాళి రాచిల్లవయాళి గయాళి, కేళిశేలుము కవుంగిట గదియించి.
 అనవుడు నృపపుత్రుఁ డహహ యోయమ్మ, మునుజేవతలు వోద్యముగఁ జేసినట్టి
 పనులు వారికి చెల్లుబడియయ్యె గాక, మనుజుని కట్టుకేమాకెల్లఁ బొసంగు
 పుకింప వసుమతిపాలుని భోగ, తరుణినిగాని నీతల్లిఁగాననుచు
 ధనశాక్షి నాకున్వధర్మంబై నీకు, శివశివా మఱివావించెన ముదుగలదె
 వేండ్రొంపులు కిందువింటిమి గాని, తొడిగి నైకొనునితి తల్లి చూచె
 మారనిచలమూని మున్నుకో మిగుల, నాచడినికుట మేమా నీకునమ్ము

కొను కంపుటట్టలోఁ గొన్న నహను, పుననుంచి యందు నేర్పునవ్రాసినట్టి
 చిత్తరురూపులఁ జేసన్న జూపి, బిత్తరి యతనితోఁ జేరిమట్టనియె.
 ముఁజెలంగి కుమారమనృథ చూడు, మదె నందనందనుం డర్పిలి నొక్క-
 కులుకుఁబోయఁపు గొల్లగుబ్బెత గుబ్బు, లలమివట్టి నఖంబు లదిమినసోగను
 కనుఁగొను మదెయొక్కకలికితోఁ గృష్ణుఁ, డెనసి క్కాగిట గదియించినబాగు
 పీక్షింపు మదె యొక్కవేరితతో నెన్నుఁ, డిత్తుకార్యుకేశేళి నెనసినబాగు
 రాధపైకొని యుపరతిసేయఁ జెలంగు, మాధపు నదెచూడుమా ధరాధీశ
 యుద్దఱుచెలలపాలి డ్దు హస్తములఁ, దద్దయుబిగబట్టి తమి నొక్కముద్దు
 గుమ్మ కొంద్రకుచుచెక్కులు ముద్దుగొనెడు, కమ్మవిత్తుని తండ్రిఁ గనుమదె మో
 గాధినూనుఁడు మేనకనుగూడి పల్ల, వాధరంబానుట యల్లదె చూడు
 దారుకాననమాని దారలఁ గలసి, కేరెడు నదెచూడు గిరిమతారమణు
 నదెచూడు మునివత్తి నంటి జంభారి, మదనాహవయున నెమ్మనిఁగేరు తీరు
 తొడలపై రతినుంచి తొడరిముద్దాడు, నెనవింటిదొర నదెవేడ్కఁగన్దోసుము
 గురుభామయగు తారఁగూడి సంభోగ, సరణిఁదేలెడు నదెజాబిల్లి జూడు
 రాజరాజనుతుండు రంచితోఁగలసి, గాజుటోపరిలోనఁ గడఁక ననేక
 చిత్రిబంధంబులఁ జెలఁగెడుచొప్ప, ధాతీశ యల్లదె తప్పకఁజూడు
 మనుచుఁ జిత్తరురూపులఁగ్నయుఁజూపి, పెనచు మోహమున చూపిలుచున్ననతఁడు
 తలవంచి మఱులనత్తరమిక మనిని, గలకమీర పరాకుగానున్న నలికి
 యలికి కేకులహాహాళికి చిక్కలర, వలికి గద్దరి పికావళికి పూఁబాదల
 వలికి మఁదపుకరువలికి పేటాడు, కలికిరాయంచ తెక్కలికి చెంగలున
 చెలికి గాటపునూడుచిలికి కొంద్రమ్మి, ములికి మొత్తముల నిమ్ముగగుమ్మి
 గులికియార్పు కడిందికూళయంకిలికిఁ, గలికి వోసులికి యక్కటకటా పీఁడు
 చలిగూటిపై నెన్నసరణి నించుకయుఁ, జలియింపకు న్నాఁడు జాగేలయింక
 బలిమిఁదెలిసినియెన భావజుకేళిఁ, గలసిభోగింపక గాదని చూచి
 కరకంకఁగద్దయలో ఘంటారనములు, చరణమంజీరనిస్వనములుఁ జెలఁగ
 గొడగొని నెత్తమ్మికోలఁకున కురుకు, మదము టేనుఁగగున్నమాడ్కి- పైఁబడియె.
 అటులపైఁబడు లల్లమాలి పోయూలి, నటువోచి గుండెరుల్లని విలిపార
 హాపరమేశ మహాదేవ యనుచు, భూపనూనుఁడు సొమ్మబొంది తేలినిసి
 పెగ్గడబిడ్డఁడు మున్ను దెక్కుచందములఁ, దగిలిచెప్పినమాట తలఁపుననిడక
 తివిరిచుట్టు కిట్టి దెసఁ జెడవలసె, నపునిశ్వరాజ్ఞఁ నోయఁగనవశం బగు నె

యని దలయూచుచు ననురుసురనుచు, గనువోయి కొనల వెక్కసముగ జాలు
 కొనుబాష్పకణములు గొల్లమీటుచును, తనువుగంపింప గద్దకంఠుడగుచు
 పెదవులుదడపుచు పెంపెల్లఁచూలి, కొదుగుచు దైన్యంబుగొరల నవ్వాలు
 గంటిఁ గన్వోనిపలెఁగ గటకటా యిట్టి, కొంటితనంబు జేకొనియెడేమిటికి
 తల్లి పురంశ్రీమతల్లి యనంగ, నెల్లగా బ్రతుకుటయెల్ల మేల్గాదె
 చేతి మామిడిపండు చెదరంగవైచి, యాతలిముసిడిపండ్లర్పించినట్లు
 నిరుపమగుణుడైన నృపుని వంటించి, పరునిఁగామించుట పాడియే నీకు
 పరకాంతఁ దల్లిఁగాభావించు నేను, హఠహఠ పినతల్లి నంటఁగోరుదునె
 పరమేశునాన నీవదయులసాక్షి, ధరణీశునాన నిజ దలఁపనింతైన
 నెరనెఱుంగక వట్టివేఱిడివగుచు, ధర నపకీర్తిఁ జెందఁగఁగోర జేల
 వినువినునాబుద్ధి వివరించిచూడు, పనివినియెద నింక పార్వంబునొసఁగు
 మనుచు దిగ్గనలేచి యరుగనూహించు, జననాథమకుని కేక సయ్యనబట్టి
 గురుకుచ కౌమ్యుఁడ గూర్పుండఁబెట్టి, దరిలేనిమదన వేదనలఁ గాసిలుచు
 మాటికి వరదలై మానకతోరుగు, కాటుకకన్నీరు కడకుమీటుచును
 కొలఁదికిమించు దగ్గతికతోడ, నెలయ నెలుగున నిట్లని పలికె.
 ఔర మారునకు నన్నుగ్గయుచేసి, యూరక జాడిగిపో నూహించె జేమొ
 పిల్లినట్టి నోడిపిల్ల కెందైన, నల్లన జాడిగిపోనగునె చర్చింప
 గట్టిగా నిన్ను నాకొగిటఁ బట్టి, బిట్టుచూరునికేళి నీదించి కోరెఁ
 దీర కెందలిరువా తెఱపానకంబుఁ, జూరలాడక మాననుక్కు నీయాన
 యెఱుఁగనేరవుగాక యెన్నిపుట్టుగల, తఱినబ్బు మకరకేతననికాతాత్రు
 జాలవ్యధాభిన్న సకలాంగు లగుచు, కేలఁ గపోలముల్ గీలించి మైని
 గాలిపోకిన నెన్నకరణిఁ గరంగు, గోలలఁ గొగిటఁగూర్పు భాగ్యములు
 బహుయత్నములఁగుండి పడయంగరాని, మహిళావతంసంబు చురుకేళిగోరి
 మక్కువతో బతిమాలిన వినక, విక్కి చిక్కులుబెట్టు నెంకళిగలఁడె
 కోతికి నబ్బిన కొబ్బరిపంటి, రీతియైతోచె నీరీతి యివ్వేళ
 పడుకైనఁ గరఁగి వేబడనగుఁగాని, గడితంపునీమది గరఁగదయారె
 యేలరా రతిచేల్చియేలరా తాళ, జాలరా మదిలోనఁ జాలరాగిత్తి
 కూళరాచిల్ల-బల్గుట్టుపుజోదు, పాల రాపడనీక బ్రతికింపు మిపుడు
 పాణిదానముకన్న బరమధర్మంబు ట్లోణిలోఁగలదె నిక్కువమీనెఱుఁగనె
 సారెకు దల్లియక శంకనొందకుము, వారకాంతల కెందు నావులుగలనె

నీవంటి సద్గుణార్థి కిష్కంధమున, నావంటి చెలినేచ నాయంబుగాదు
 శ్రోహివై యిపుడాసఁ గోచితివేని, స్త్రీహార్య నీటి నీధిండుఁ జూచు
 కావున నిడఁ బెక్కుకఱదు మాని. కావు నన్మరునికాకలఁ గుందనీక
 యుచువాకిలిమూయ నటనిటఁ జూచు, పరితపాపైఁజిగి భూచరసుతుఁడవును.
 పట్టినంత మిస్సాసాత్మరాలు, గట్టిగా మాన దేకరణిఁ దెల్పినను
 కామాంధకారంబు కన్నులఁ గప్పి, యేమియుఁ గిందమిఁదెలుంగదు దీనిఁ
 బొదవినఁ గందర్పభూతంబు నింక, పదలింప నేరికి వశముగాదేనుచు
 గుప్తనలేచి యెక్కువనిగుల్ మీఱఁ, దప్పించుకొని పోవఁదలఁచిన నెఱిగి
 యప్పడంశుక. వారికడ్డమై, పెనఁగి, దుప్పటికొంగుఁ బొందుగ కేలఁబట్టి
 యానవు మేలుమే లౌర నీబుద్ధి, మానవుగద యెంత మంచిజేసినను
 ఫలరసాస్వాదంబుపసయెల్ల ముద్దు, చిలుకగా కెఱుంగునే చెఁచి కాకంబు
 మృదుమరందముతావి మేలైన తేఱి, కొదమగా కెఱుంగునె గొంటుజోరీగ.
 కామినీసంభోగకలనానుభంబు, పామరుఁ డెఱుంగునె బలుదంటగాక
 మేము బలిమాలి వేడిన వినక, సోమరివై రిత్తజుఁడుగఁ జూచెదవు
 కొమరుఁబ్రాయఁపునుద్దుగుమ్మ, కొఁగిటను, తమిఁజెలంగని మగతన మదియేల
 చెలువుఁడ కొఁగిటఁజేచ్చి కెంబెదవి, పలుచని చక్కెరపానకం బాని
 తఱుకులేజెక్కుటద్దయులు ముద్దాడి, యలరువిల్తులికేళి నలరింపు ముచుఁ
 జేయెత్తి మొక్కిన శివశివా యెంత, గయ్యళితనమూనెఁ గలికి యటంచు
 నాకొన్నపులివాత కచ్చిన కంచి, మేకచందంబున మెత్త బాటూని
 యేమియుఁదోచ కాన్యపకుమారకుఁడు, పైమిఁది దుప్పటి పాఱంగవిడిచి
 సరగున నవలికి చంగునదాటి, యిగ్గె గాహువుచేతి యాతనఁబాసి
 బానర పోదశకళాపూర్ణుఁడై యెలమి, దనరారు సారంగధరుని చందమున.
 అటులేగు నృపతమాజాగ్రిణిఁజూచి, తనరంగఁ జేరివత్తయు పోయినట్లు
 మొగము వెల్వలఁబాట మురియెల్ల సదలి, పొగలుచు వేడియూర్పు సందడింప
 నుసురంచుఁ గొఱకొఱ యుప్పటిలంగ, బిసరుహాననసండ్లు పెటపెటఁగొఱికి
 యొరిటక్కురికాన యోజలేకిట్లు, పారావతంబు నెపంబూని వచ్చి
 రమణుఁబాసి విరాళిఁగాగ్రిగుచో మిగులఁ, దమిరేచిన నెదుగదా తాళుతాళు
 మంచిది కానిలే మాబాగు గాఱ, వంచనలేక గావలెఁగదా నిన్ను
 గట్టిగా నెన్నెనఁ గల్లులు జెప్పి, కట్టి నట్టవనిలోఁ గాళ్లుఁజేతులును
 జెలపింపకున్న యిసీ మారుపేర, బిలువన నన్ను నప్పిన్ముట నింక

ననుచుఁ దగ్గనిఁజూసి యదలించి పలుకఁ, గని గుండెలవసిపోఁ గాళ్ళాడ కతఁడు
 నిలిచి యయోతల్లి నీతప్పుఁదెచ్చి, యళుకక నాపయి నంటించి కినుక
 దండింపఁజూచుట తగవె నీమాట, దుండగంబున నేమి వోచితిసమ్మ
 కొలవచ్చుపని కియ్యకొనకుంటిఁ గాని, మెలఁతనో నీయాజ్ఞ మీరుటలేదు
 నిముషసౌఖ్యమునకై నెరయదుఃఖముల, జమునిచేఁబడలేక జంకెద నింక
 విభుఁడును నీవు నెవ్విధి నొనర్చినను, శుభగాత్రీ దైవాజ్ఞను మృతమీఁద
 తల్లివిషంబిడ తండ్రియ్యుకొనిన, నెల్లెడ మాన్పువా నెవ్వఱు గలరు
 సెలవిమ్ము పోయివచ్చెద మదిఁదల్లి, యలుగక దయయుంచుమని యటఁ దరలి
 తమనగరునకేగి తజ్జుల రాచ, కొమరుల నిండ్లకు గొబ్బున బనిచి
 యంతఃపురంబున కరిగి యత్యంత, చింతాసమేతుఁడై చెయివొంది నులక
 కంకటిపైఁబడి కడయిడరాని, జంకున గుండియల్ రుల్లురుల్లనగఁ
 బండుచు లేచుచు బలవరింపుచును, కొండ పైఁబడ్డలాగున వేగిగుఱదుర
 నునురంచు బొరలుచు నూర్పులు నిగుడఁ, బసఁచెడి దైన్యంబుఁ బాడుకొనంగ
 నయ్యయో పార్వంబు నాకసంబునకు, నెయ్యంబుతో నేల నెగరవై చితిని,
 వైచిన మఱల నావంకకురాక, యాచండిపులుఁ గల యటతేలిపోయె
 పోయెఁబో మఱియెందుఁబోవక యదియె, దాయయై చిత్రాంగిదరి నేలవ్రాలె
 వ్రాలిన నట్టెపోవఁగనీక యేల, బేలనై దానికై బిరబిర జనితిఁ
 జనినఁ బార్వంబునొసంగ కాయమ్మ, మనసునఁ గొఱగానిమాటేల దలఁచె
 తలఁచినఁ గాదని తప్పించుకొనిన, నలిగి దండించఁగ ననఁగ నేమిటికి
 కొఱమాలి విధి యెన్ని గొడవల నిడిన, నెఱిగి పోనిడుకొన నెవ్వరితరము
 మంచిన విధుకళానాళి యేరీతి, నుంచిన నారీతినుండక తీర
 దాయమబాధనం దడలుటకన్న, నీయమబాధ నిండేమైన లెస్స
 యనుచు డెందయున మహాదేవు నభవు, నునిచి తద్దయు హైర్యమూనుకొనియూండె.
 అక్కడఁ జిత్రాంగి యాత్మలోమిగుల, నక్కుమారకుని యొయారంబుఁ దలఁచి
 హానాడు నావల పాఱడిఁజేసి, భావజన్మునిబారిఁ బడఁద్రోచి చనియె
 మధుకరంబులకు మన్మధుశరంబులకు, మధు పరభృత కీర మందసమీర
 విధుకరంబులకు నెవ్విధిఁ దాళుకొందు, విధియొదవించు బల్కెతకేమియందు
 నేమి నేయుదు నింక నెటువలె నోర్తు, నీమహావిరహాల్లి నెల్లంగిఁగడతు
 నమ్మకఁజెల్ల నాయట్టి నుందరికి, యమ్మోహనాంగుహం దలవడ వలదె
 మరుఁడు వేలుపురాకొమరుఁడుఁ గురంగ, ధరుఁడుఁ గు బేరనందనుఁడును వాని

కాలిగోరున బోలగలరె యయారె, చాల నెన్నికగన్న జగవన్నెకాడు
 వానికాగిటిలోన వదలక గడిసి, మానచాపునికేళి జొక్కిక మున్న
 యాజవ్వనంబేల యాసాగ నేల, యాజగరంగేల యాతీవియేల
 కటకటా వానితో గట్టడినలువ, కుటిలుండై యేటికి గూర్చకపోయె
 ననుచు నగ్గలమైన యంగజవ్వధల, మునుగుచుం బలుగోరములందు నపుడు
 ముద్దుగుమ్మకు శిలీఘమయ్యె తేటి, తద్దయాశుగమయ్యె దరుణికి గాడ్పు
 కలికి పుండరీకంబయ్యె తమ్మి, పొలంతికి సురపాన్న పున్నగమయ్యె
 శరమయ్యె జెలికి కొజ్జంగిపూనిరు, హంజేక్షణకు బర్హియ్యెను నెమ్మి
 యతివ కగ్నిశిఖాంకమయ్యె గుంకుము, సతికి గప్పిను ఘననాగమైయొప్పె
 మతియు గాటంపుటుమ్మలికెల్లలయ, తెఱవమెల్ల నెనోలి తెలివొందినార
 మారమారయంచు రామాయంచు జక్రి, ధరయంచు మకరతేజకోకిలాని
 లయలదాడికి లోండలంకి సల్కుచును, గమకమై తద్దయు గాటమై మనిసి.
 దెనగొను కినుకచే బిరబిరలేచి, మునుకొని మేనిసొమ్ములు దీసిచెచి
 కులుకుగుబ్బలు వాడికొనగోళ్ల నెత్తు, రులు జాబువారంగ గుచ్చిచ్చద్రచ్చుకొని
 పొసంగ దట్టపు మైలపుట్టుబుంగట్టి, నొసల గన్తుకబొట్టు నూల్కొన్నదెట్టి
 తలను వాసెనగట్టి తిడయకట్టి, బలుచీకటింటిలోపల నొకమూల
 నిలబడి మూల్గుచు నెనలేనివెతల, బొలయుచు నుసుగంచు బొరలుచునుండె.
 ఆలోన వనికి వేటాడంగనేగి, వ్రాలనికడిమిమై వర్తిలుచున్న
 రాజమామేంద్రధరాతలాధీశు, డాజగన్మోహినియైన జిత్రాంగి
 చెలు వాత్సదలచి కెంజిపురువిల్కొని, ములికిమొత్తముల బాముల కోవ్వలేక
 కలగుచు రేయెల్ల గడసి వేకువను, తలకొనువేడ్క సత్తావున దరలి
 దొరలగ్రియుం జెల్మిదొరలమెలంగ, గగము పెల్లన భటోత్కరము జెలంగ
 గడలసామరులు నల్లవలకై ప, పడగలవార్కును పడగమియింప
 గములుగాడుకొ తురంగములపై నెక్కి, కొమరుంబ్రాయంపురావకొమరులు నడువ
 వంతుల నెక్కి మావంతులు మత్త, దండులపై మహోద్ధండత నలగ
 బసిడిబెత్తులవారు బలసియిగ్వంక, బసనెసంగుచు బరాబరు లాసరింప
 తుంగగరిఖాసముద్ధాతప్రభూతి, ధరణిపరాగంబు తపనునిగప్ప
 భేరులు తుడుములు పెద్దబూదలును, వీరకామాళికలు విప్సగా మొగయ
 నాలవట్టిములు ముత్యాలవెల్లులును, జాలువాయరిగెలుం జామరంబులును
 గొనియాడి గీలుడాకొన వెంటరాగ, నెనలేని బలుకీవి యెసంగ నేతెచి

మణిచేతనముల హేమనిచేతనముల, గణికాగమణుల ముక్తాగణిమణుల
 జవఘోటకముల నుజ్వలహోటకముల, నవతోరణముల నున్నతనాగణముల
 వనజాలకముల కేవలజాలకముల, ఘనవిఠానముల సత్కవివిఠానముల
 రాజమార్గముల నీరంధ్రమర్గముల, వాజికాలికల సువల్లభోలికల
 నసమసౌధముల దివ్యావగోధముల, ప్రసవవాటముల శుంభత్కవాటముల
 భద్రాచార్యముల సేవభ్యుచోద్యముల, శూద్రానాయకుల నక్షుద్రానాయకుల
 స్వపతనాభవుల నిర్లిద్రానైభవుల, విపణిపద్ధతుల సువృతబలాద్భతుల
 శుక్రిత-నాదముల విశ్రుతిపినోదముల, క్షితిసురావళుల సంచితమహాకులుల
 వివిభవర్తనుల బ్రవీణనర్తకుల, సవనధామముల యోషాలామముల
 సరిదనకముల శక్వత్తలాకముల, వరితపోధనుల భాస్వరవణ్ణనుల
 ననయంబుల గడుమనోహరిలీల నెలసి, తనరారు తనరాజధాని సామ్రాజ్య.
 వందిమాగధులు కైవారముల్ నేయి, గ్రంధిగా నర్తకగణము నర్తించి
 గలఘాతపాత్రుల గప్పరంబుటార, తులునించి పుణ్యత్రాసుల్ నివాళిప
 నెలరాలమేడల నిలిచి నాడెంపు, ఎలుచల ముత్యాలనేనలు చల్ల
 తొడరి సోరణగండ్ల తోలివల గాని, పడకు లీక్షింపుచు భిక్షిభియనగ
 నాగమోక్షముగ ధరామగోత్రములు, మూగియాశీర్వాదముల బొనరింప
 నుడుగక నాగరు లుడుగరలిడుచు, బొడగనశుభతూర్వములు బిట్టామొరయ
 కొలువుకూటునుసాచ్చి కొంతనేపనుట, గొలువుండి యెల్లఁ గొబ్బునబనిచి
 యంతఃపురంబున కరుదెంచుటయును, జెంతల నుడిగెంపుఁజేడియల్ డాసి
 తరల సంపగినానె దలయంటె రాజు, తిలకంబునకు వధూశిలక మొకిర్తు
 నలుపగాఁ గన్తునలుగిడె నొక్క, తిలిరాకుఁబోడి భూతలమస్తాంద్రునికు
 కలయగంధామలకంబిడె నొక్క, కలికీ న్యపాలశేఖరుని యాదలను
 చాలుగొజ్జగనీటు జలకంబులాచ్చి, కలకంఠకలయొక్కతె నృపాగ్రణికి
 తడియొత్తె నొక్కపుత్తడిబొమ్మ యొంటి. పడఁతుక చనుమతీపాలనుఖ్యునకు
 వలిపెమడుంగువల్లులు గట్టనిచ్చె, జలజలోచన యొర్తు సాగ్యభౌమునకు
 కలపంబు మేనిండఁ గలయనలధడె, పొలఁతిమిన్నయొకిర్తు భూనాయకునకు
 చేరి కొమ్మింసరుల్ సిగఁజుటై నొక్క, వారిజేక్షణ ధరావరకుంజరునకు
 నవరత్నమయభూపణము లలరించె, పువుబోడియొర్తు సాంపుగ మహిపతికి
 పసిండిపల్లెమున భామినియొర్తు, రసిరసాన్నములిడె రాజన్యవణికి
 యెంగిలివాన్వ నీల్లిడె నొకమోహ, నాంగి పొంగి మహీభద్రవతంసమునకుఁ

గురుకొన్న మణిమీర గూర్పులను కలి, మదతియొక్కరేనేను చూచితిమి.
 కప్పులపువ్వుల మెచ్చకాంతాలలాను, కృపతోచిచ్చైఁ బూరినవేల్పుల వల్లము.
 తలన నాచున్నవదోకనాయకుడు, సంతసంబున బొంగి నయ్యుండేను.
 సమసించు బంగారువాణలు వొడిగి, మనలకి చిత్రాంగిని మణిపానమునను
 నరుసంచె జెలియున్న యరుచెంచినని, మయంగుజని కృశోదర యుంగునీడు
 గురుగొని యిదియేమొకా కల్పివేడు. గురుగొన నొకతీరుగా మూర్ఖుమనచు
 మెల్ల నె యొద్ద వచ్చిలె నూరుచుండి, యుల్లంబుదలతో నయ్యున్నది కి నెరు
 నెలతగో తలగొన్న నిన్నెరకేమి. కలికి కొడుకానెటులను వాంఛ
 దెలుపుమా కట్టికోడలచి న్నియమట, చలహరి దంకించి వాల నెంచెదను
 నీమాటజెప్పిన నీయాజ్ఞ పరి. భామగో పాడుపాడునె నెరుచు
 గొనియ గింకిరులు మంకుగ్రులు పుగోహారులు, గుంయన నీయానం న మన యుండు
 తలపునమెలగును దవెలియె నెరు. కలుగం గానికేమి: యలివేళనెరు
 లేను హంసతూలికాతల్పముల్ వేడిచి, పొగులుచు నెల్లతైఁ బరిచాడతల్
 చీనిచినాంబర కేగిని లుంపగను, చానగో మలికపక్షముల నల్లవేల
 తొడవులుసవలించి తోగంపుమేను, బవల వేగొడవకు చాల్పకవేల
 చిలుకవోదలను మచ్చికకజేసి చున్చు. చిలుకపంచెయలం జెన్న, వేమిటికి
 నెమ్మిక్కుటావల నెన్నిక గూడవెట్టి. నెమ్మితో నాటలు వేర్చ వేమిటికి
 బట్టిగాదుల వేలంబట్టి యింపార, నట్టిగా మాటలు గురవవేమిటికి
 తెలివట్టుమిం జేరెదని మేల్చిద్ది, దెలిపి మెల్ల నె నదల్ విద్దవేమిటికి
 యెలనాగి సోయగంతలయం జెలంగి, యెలమితో దూగుటుయ్యెల లూగవేల
 వెంపాని నలిజలివిలిపాట వాడి. యింపుగా వీణ వాయించ వేమిటికి
 తగుకుకొమ్మించుటద్దగుం జూచి నొనల, నలఁగిం గిన్చునామ మలకంచవేమి
 గిమగమవలచు చిక్కినిమంచినంద, మమగిం జన్మలల్ల నలకంచవేమిటికి
 జగిమించు కొత్తగొజ్జెంగునామలు, నొగరుగాం గొమ్ముడిం జల్లవేమిటికి
 కలికిరా చొక్కెంపు కపురంబుగూర్చి, చెలువార దమలంబురేయ వేమిటికి
 యిన్నాల్లవలె నాకు నెదులుగాదచ్చి, చిన్నారగవులు చెంగిలెంపం.
 కులుకుచు తగుకువారొకొనహపులెలయం, బలుమరు వలపాడం బలుకవేమిటికి.
 చెల్లంబొ నీవరజేసి యిట్లున్న, తెల్లవంటిన నెట్లు దాళుకుయందు
 కల్పనేన నేనిమగాదని మరుని, కలం నొంబొకయింతం లయెట కలదె
 చిలుకలకొక్క నీచితం జెలుంగు, తెలియటందె నాక్షి తామరనాక్షి.

జగమున నీవంటి సగమురా లెందు, గనపడదని సార కాత్మలోఁ దలఁతు
కలికి నీపాలిండ్లు గజనిమ్మపండ్లు, పాలతి నీకమ్మోవి పూదేనెబావి
చాన నీనెమ్మోము జాబిల్లిగోము, మానిని నీకురుల్ మరునివాగురులు
వనిత నీనూగారు వలిదేటిబారు, వినుతాంగి నీబొమల్ వెడవింటికొములు
చెలియ నీమీఁగాళ్లు చిన్నితాంజేళ్లు, మెలత నీమేసారు మేల్పిబంగారు
మమ్మ నీకెన్నయెనమగువ లేదెందు, మమ్మరనేయక మమ్మవఁజూడు
వలరేని దాడికోర్వంగజాల నింక, చెలిమితోఁ గౌఁగిట జేప్ప రక్షింపు
ముగుడ నీకమ్మోవి ముద్దొసంగినను, పగడంబులును మంచి పలుకెంపు లిత్తు
నతివ నీవేనలి యంటనిచ్చినను, ప్రితిలేని వేల్పుగారతనంబు లిత్తు
చెలువ నీచెక్కలు చేచుట్టినపుడు, కళుమవజ్రపురాలు కానుకలిత్తు
ననబోడి ననుఁజూచి నవ్వినయపుడె, యనువొప్ప ముత్యాలహారంబు లిత్తు
కులుకుగుబ్బలు గోర గుర్రవ్వనిచ్చినను, వలనొప్ప బలుజవాబంతుల నిత్తు
చలముమానవె యింక చక్కెరబొమ్మ, మొలకనవ్వులఁజూడు ముద్దులగుమ్మ
తాళఁజాలనుమ్ము తలిరులేఁగొమ్మ, మేలమేటికి లేమ్మ మిసుకుపూరెమ్మ
కాయునేలింపవె కపురంపుదిమ్మ, వేమరు ననుబోవు వెలలేని సొమ్మ
యనుచు మోహము నిల్వనలవిగాకున్న, ఘనతర మాణిక్యఘటిత కిరీట
చటలకాంతిచ్చటల్ జగతిపై బర్వ, నిటలంబువంచి తన్నికి మొక్కులిడియె.
అటల మొక్కిన నగ్గయాలిపాలంతి, పటాగతిఁ దనదుకాపట్టంబు నెఱప
నిదెయదనంచు లోనెంచి యిండుకయుఁ, గొరుగక రాజన్యకంబరుండులుక
నుసురఁచు వేడినిట్టూర్పు నిగుడ్చి, ముసుంగు మెల్ల నెఱిసి మూల్గుచు నేలఁ
గేలూనుకొని లేచి కేఁగింట్లఁజూచి, వాలుఁగన్నలనీరు వగడలై పాఱ
గొడవలు బెరయ డగ్గతికమీర, బుడిబుడి నెడయేడుపులు దోఁపఁ బలికె,
జననాథ వేటకుఁజని నీవరణ్య, మనసున్నచోఁ బొగ్గిద్దువోక రాచిలుకఁ
గరముఁబూని బంగరుమేడమీఁద, నిరపుగాఁ గ్రీడించు నెడల బ్రాతేయ
కర రేఖయోయనంగా నివినుండి, పరువడి నెకనెల్ల పొగ్గంబువచ్చి
చెంతవ్రాలినదానిఁ జేకొని మెలఁగు, సంతలో కడిదియొయారంబుమీఱ
పారావతంబు నెపంబున నిటకు, సారంగధరుఁడు వేఁ జనుదెంచి నన్ను
గనుఁగొని యత్యంతకామవికార, మున మేనెఱుంగక ముదయున బలికె
మొలకపుత్రడిబొమ్మ ముద్దులగుమ్మ, వలపుగొజ్జఁగిబంతి వన్నెలవొంతి
యాముఁజేనుఁగిగున్న యన్నలమిన్న, గోములనడుదీవి గుఱులేమావి

పూచనెన్నెలనిగ్గ పాగడపూమొగ్గ, కైపుమీరినసామ్రు కడిదిరాకొమ్మ
 సోయగంబులపోక సాగసులవాక, కాయజువిరిచిల్క కలికిరాచిల్క
 నీరూపు నీయేపు నీయద్దుజూపు, నీరంగు నీయంగు నీమేల్ హూరంగు
 నీయొప్పు నీచొప్పు నీజాణతనము, నేయన్నులకు నైన నిలనెన్నగలదె
 వనిత నీకే జాలవలచితి నింక, ననవింటితులువచే నలియంగనీక
 నీకవుఁగిటుఁగూర్చి నేడు నక్ష బోవు, చేకొను పుణ్యంబు చెలిమిఁ గైకొనుము
 రాకేందువదన పారదమందహాస, కోకిలకలవాణి కుంచేభరదన
 మదమధువ్రేతేణి మలయజామోద, మృదుమధురసల్లాప మృగరాజమధ్య
 పరివక్ష్వబింబోష్ఠి పల్లవపూణి, ధరనిభోజ్యులకంతి తారకానఖర
 లికుచవక్షోఽ నాశీకపత్రాక్షి, నుకురకపోల జాంబూనదగాత్రి
 కుసుమకోమలి హేమకుట్మలనాన, బినబాహువల్లరి పృథుతరజఘన
 భుజగోమావళి పులిననితంబ, గజరాజగామిని కచ్చవప్రసద
 కామ్రుకభూషణి కరభోరుకాండ, నిర్మలాభోగతూణిగోరుజంఘ
 శ్రీకారకర్ణసరిన్నిమునాభి, కోకనవోల్లస తోమలచరణ
 యనుచు నగలపుమాహునుఁ బార్థింఁచు, చెనఁటిపైఁ గన్నెఱజేసి యిట్లంటి
 నోరిదురాత్మ నాయొడయండు వనికి, దూరమేగుటెఱింగి తుంగ్లనవచ్చి
 పినతల్లియనక యుప్పిరిగొనుతమినిఁ, బెనఁగఁజూచెడు గొర్రెవృష్ణెల్లన నహహ
 మానంబు పొరణంబు మనుజేంద్రుసొయ్యు, గానెంచి మెలంగవైఖరిదాన నేను
 నీవంటితులువమానిసిఁ బొందఁగలనె, పోవు మూరకె కానిపోకలఁబోక
 యనియదలించిన నడఁగక వాఁడు, ఘనతరకామాంధకారంబు దొట్టి
 బలిమిఁబైకొని బట్టి బాములఁబెట్టి, కులుకుగుబ్బలు వాడికొనగోళ్లవచ్చి
 కాఁగలపనియెల్లఁ గడతేర్చి పిదప, నేఁగె నన్నకసన్న నింకేమిచెప్ప
 పొదలుచుంజేకడంబున కద్దమేల, యిదె చూడుమంచుఁ బయ్యెదనాపి చూపి
 కొమరుఁ డంటినసాఁడె కోడలనైతి, తమినింక నీవంట ధగ్మంబుగాదు
 రతిసుఖంబులఁదెచ్చు రత్నాంగికడకు, క్షితితలాధీశ వేంచేయు మూరకయె
 యీవిధమెల్ల నీకెఱిగించుదాక, నోవనుధాధీశ నోచ్చితి నింక
 ననుజూడుమంచుఁ గన్నన తేనిచేతి, నునువాలువెఱికి గొంతుకఁజేగ్గ నలికి
 వనితకేల్ వట్టి యవ్వాల్ విడిపించు, కొని జననాథుఁ డక్కొమ్మ కిట్లనియె.
 మెలితరొ నాయాజ్ఞవిూటి నిన్నిట్లు, గలఁచిన కైలాటకాని గుమారుఁ
 డని మనఁగనికరం బరయక శిక్ష, యొనరించి నీమనయుడుకెల్లఁ దీగ్గు

నానో జగన్మోహనాంగి యిబ్బంగి, సాహసం బొనరింపజనునె నీకిపుడు
 నాయట్టి గూలోకనాథునిఁ జేంది, తోయజానన యింత దుఃఖింపనేల
 రాజునట్టియింతి రంభయన్నాట, యీజగంబునఁ బెద్దలెన్నఁగా వినవె
 నామహారాజ్యంబు నామణిద్రవ్య, హేమచామరహయా నేక పానికము
 లెల్లయ నీవెకావే పరికింప, చెల్లంబో నీయాజ్ఞ చెల్లుటలేవె
 ననబోడి నీవు గిక్కురుఁ గీడుబొడవ, నినుఁబాసి త్తణమైన నేనోర్వఁగలనె
 వాఁడుచేసిన వోహవర్తనంబాని, పొందియాచ్చుడుగాక పొగలేల నీకు
 వనజాక్షి ననుఁజూడు వగఁపెల్ల వీడు, మని యూరడిలఁబల్కి యపుడె శుద్ధాంత
 మునకేగి యొకయూరమున మేనుజేచ్చి, మొనయు చింతాభరింబున వేగించుండె.
 అని నిరంతర సద్గుణావాలుపేర, ననవద్య దానవిద్యాలోలుపేర
 శమన దుర్గగోపశమసునిపేర, గమనీయగోరాజగమయనిపేర
 తరుణేంద్రుఁలభావతరంగుని పేర, నందైత్యమలతమోహంసుని పేర
 సురవాహినీజటాజూటూనిపేర, గురుతర శ్రుతికూటఘోటూని పేర
 తపనీయశైల కోదండునిపేర, దపనప్రతాపవోర్ధండుని పేర
 నగతనూజామనోనాథుని పేర, యుగపదాహ్లాత శత్రుయోధునిపేర
 దూరితాఖిలఘోరదురితుని పేర, సాగపుణ్యోదయచరితుని పేర
 సింధురాజనదివ్యచేలుని పేర, బంధురామర లోకపాలునిపేర
 భుజగకులేంద్రవిభూషణు పేర, సుజనదరిత్రాతాళోషణు పేర
 బ్రతిదిన కైలాసభవసునిపేర, నతితరాఖిల జగదవసునిపేర
 బురహరుపేర శంభునిపేర భక్త, వరదునిపేర సర్వజ్ఞునిపేర
 జీరతరమోక్షలక్ష్మీస్రీదు పేర, గరుణాత్ముపేర శంకరుపేర సుగుణ
 మహితుఁ డంచిత కూచిమంచివంశాబ్ధి, తుహినధారుఁడు బుధస్తుతచరితుండు
 ఘనయశోఽస్వితుఁడు గంగనమంత్రినూళి, తనయుండు తిమ్మనత్కవి రచియించి
 తమినిడ్డ సారంగధరచరిత్రమున, నమరంగ నిది ప్రథమాశ్వాసమయ్యె.

శ్రీ రస్తు.

సారంగధరచరిత్రము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీకరగుణసారాచరశుభాకార, భీకరరిపుసూర పృథుతరోదార
కైలాసనిలయ శంకర మహాదేవ, నీలకంఠర యా నిఖిలలోకేశ
యవధరింపుము వేడగ నలరాజ రాజు, దవలిననంత నంతటఁ గొల్వకూట
మునకేగి మంతుల బుధుల దీర్ఘదుల, జనవధులఁ జుట్టు సంగడికాండ
బనినడి రావించి భావంబులొన, నెనయుసంశయమున నించుకడవ్ర
చింతించి చెప్పక చెల్లదటంచు, నంతటఁ దమకుఁ జిత్రాంగి చెల్లమిగఁ
జెప్పినతెఱఁగెల్లఁ జెప్పి మీరిప్పు, డిప్పని కెద్ది వాగెఱిగింపుఁ డనిన
వారలందఱుఁ దలవనంచి మాజాడ, నేర కబ్బురపాటు నిన్వటిలంగఁ
గనవినరాని దుష్కర్మ మిదెట్టు, లనిన దోసముచెందుననుచు నొందొరుల
ముఖములు గనుఁగొంచు మొగిబహిద్దేశ, లిఖితచిత్రాకారలీల నుండి
రందు నయార్థపుం డనుమంత్రితలకుఁ, డందఱువినంగ నిట్టయె రాజునకు.
అననీశ యిట్టిఘోరమగు పాతకంబు, దవిలివాకున్వను దలపంగఁ గూడ
దేజాతులందు ముందేకథలందు, నేజగంబునఁ జూడ నిట్టి దుర్వృత్తి
పరునడి దననీటు పచరింపుఁగోన, ...
దలచిన దొలుతటి తప్పానొకాదొ, జలజాక్షి యూరకే సనతియారసముఁ
గైకొని చంపింపఁ గల్గులుకూర్చె, గాక యిచ్చుట నిక్కంబేయటన్న
గలికిచే నదియెల్ల గట్టిగా మీరు, దెలుసుకొన్నదిగాదె తేటతెల్లమిగ
తులునలొదురుగదా దొరవిడ్డ నెందుఁ, బలుకులేమిటి కింకఁ బనిదప్పెజుమ్మ
పండెనీసిరి చేటువాటిలెఁ గొలులు, నిండె నింటఁ గులంబు నీరురావల నె
తలకొనె నసకీర్తి తప్పె ధర్మంబు, తలవంపులయ్యె నందఱిఁగోనఁ జాల
చులుకనైతొందె నిచ్చి దొరతనము, పలచనయ్యెనువాసి పృజ్జలడంగఁ

౩౬౦౫౬
౨౫౩౪౩

గావున' గొడుగక కనికరపడక, భూవర పినతల్లిఁ బొదవిన ఖలునిఁ
 గొడుకింతయును లేక ఘోరవ్రణంబుఁ గదిసిన యంగభాగంబును బోలె
 ఖండించి తేజంబుఁగను మిట్లుగాక, దండించి పోఁకొలఁదలఁచితివేని
 కడుజబ్బుపడుఁజుమ్ము కార్యంబులెల్ల, నిడుమ ల్పతంతకు నెడపకపొడవు
 ననవిని మతిమంతుఁ డనుమంత్రితలకుఁ, డనుపమనయశాలి యప్పుడిట్లనియె.
 జననాథ యిదిశాస్త్రసమ్మతిగాదు, ధనముబోయిన మనస్తాపంబొదవిన
 దనయింటఁ గానివర్తన మొకతైన, ఘనులకు వెలిసేయఁగాదండుగ్రీ బుధులు
 పినతల్లిలిండ్లకుఁ బృథివి నెందైనఁ, జనవునఁ గొడుకులు చనుటేమితప్ప
 తమతప్ప మగవారితలఁచెట్టి దుండ, గమున బొంకుబువ్వి- కారింపఁజూతు
 రతివల డెందంబులరసి కన్గొనఁగ, క్షితిలోన నేరికె డెల్లను నుమ్ము
 మనినుంచుటొక్కటి మరియాడుటొకటి, కదిసియొనర్చుటొక్కటి తోయ్యలలకు
 కపటంబెకాని నిక్కంబింతలేదు, చపలనేత్రుల నమ్మఁజనదు నృపాల
 తనయునినైన సోదరునైన మతియు, జనకునినైన
 తిలకించిచూచుచోఁ దెలవలకెల్ల, జిలజిల మరుణ్ణి
 హఠోడ ద్రోవది యాడదా మున్ను, పరికింపనటులె యిప్పడఁతియు నతని
 గొనబుగన్గొని పొందుఁగోరిన నియ్యి, కొనక వచ్చుటఁజేసి కొఱకొఱపూనె
 ఖండింపఁదలఁచి యొకల్లపుట్టించె, నొందెద్దియును గాదహోవివరింప
 నొండుగొండెమెఱుంగ కుందడుగోల, బండుసేయదలంచె పడఁతియిట్లాడె.
 నిందియెకాని యదిందియెకాని, వింత యింతయులేదు వినువానివలన
 సారంగధర కృపాసంజ్ఞాతుఁడైన, సారంగధరుఁ డిట్టిజాడలవాఁడె
 నెలఁచిబొంకుట గోడవేసినయిట్లు, ... మగబొంకు దడిగట్టినట్లు
 ననునాట మును పెద్దలొడంగ విననె, తనయునివలన నేతప్పను లేదు
 ననితమాటలు వినివలపాఱఁ గన్న, తనయునిఁ జంపింపఁదలఁచెద వేని
 క్షృణమాటకు రాముఁ గానలకనిచి, శోకార్తచేఁ జాలమృక్కిన పంక్తి
 రఘునితొంగున రాజేంద్రగి నీవు, పృథుశోకములపాల భీతితమముమ్ము
 నావిని పెద్దలందఱు మతిమంతు, నావిసీతికి మెచ్చి యవునవు ననిరి
 కాగ్యనిశ్చయబుద్ధి గలుగక భూప, వర్మదూరక తలనంచుకయున్న
 నానశికాగ్రణి యనుమానసగణి, యారసి నీతిజ్ఞుఁ డనుమంత్రి పలిక
 మనుజులభ మతిమంతుని బుద్ధి, వినదగుఁగాని ... యేల వలదు
 ననబోడిమాటలు నమ్మికచేసి, తనయుని వధియింప ధర్మంబుగాదు

తగుచారిం బనిది యాతనినడిగింపు, మగపడుం దన్నిభంబంతయు నపుడు
మాటలనరుసవెంబడినె కర్తంబు, తేటతెల్లంబుఁగాఁ దెలియంగనన్న
దుడుకుచేసితివేని యోంబు నొరలు, చెడుఁబ్రొయోజనమెల్ల సిద్ధంబును యు
నాపుఁడు వసుమతీ నాయకుఁ డటలె, వేవేఁగఁ దద్దయు నెరవరులైన
ప్రేగడలఁ బనిచిన బిఱబిఱ వారు, జగతీవరాత్మజ సముఖంబునకుఁ
జనిన నాతఁడు గుండెరుల్లని వారి, గనుఁగొని యడలుదు గద్దదకంకుఁ
డైపల్కె నిపుడు మీరందఱు నివటి, కేసని యెడలఁచుహించి వచ్చితిరి
తెలియఁజెప్పఁటన్న దిగ్గవవారు, పనికి రిట్లు పాణిపర్కమున మొగిచి
నరనాథతనయ నిన్న విభుఁడు వేట, కరిగినచో నీవు హాళిఁ జెత్తాఁగి
లోగిలిఁజొచ్చి యాలోచిక్కి పఠాఁచుల, లోగివరాసక్తి లోగిలిగొనఁగ
నఱియుఁజేరికే సర్థిందుటయును, తెఱవ యిందుకయైనఁ దెఱవిడకున్న
సారసకరకరాసారసంఘాత, భూరిన్యధాపరాభూతుడ నగుచు
బలిమి కాఁగిటఁబట్టి బాములఁబెట్టి, తొలఁగినచ్చితటాఁడుఁ దొయ్యలి నొరకు
వెఱగుమీఁలఁగ విన్నవించిన నతఁడు, కొఱకొఱతోడ నిన్దొడుకని యనక
సమయింపఁటాని నిజంబుఁ గల్గయును గ్రామ మొప్పు నిన్నడుగఁ బంచెనుమ్ము
కలవఁడమెల్ల నిక్కంబుగ నూను, దెలియఁజెప్పఁటన్న ధృతిచెడి యోన
మశ్వినాయ వలంబునూనక యెంత, దుశ్శీలమున కితి దొగకొ నెనంచు
శృతియుగళంబు మూసికొనియె కొమరుఁ, డతిమ్మమాతృల నిట్టులనియెవారలకు.
వినుఁడయ్యలార నావిన్నపం బిపుడు, జనపతి వేటసుఁ జన్నపిమ్మటను
నాతోడిరాజనందను లెందఱొచ్చి, పీఠినాటలకునై పిలిచిన నరిగి
బారావతంబులఁ బందెంబునరసి, తారాపథమునకుఁ దమకంబుతోడ
నెగయవైచిన దద్ద యేపున నేఁగి, మగుడక నాచేతి మతకరిపులును
చిత్తాఁగి నగరుఁజొచ్చిన నప్పయోజ, పత్రాక్షి యాపుల్లఁబట్టి దాదుటయు
పిసత్తియని మదిఁ బెద్దయునమ్మి, చనువున నచటికిఁ జనిననయ్యమ్మ
వలపాఱ ననుఁజూచి వలరాచపనికిఁ, బిలిచినఁ గాదని పెనఁగినచ్చుటయు
నాతస్య నీమీఁద నట్టినరించి, జేతులఁ గాళ్ళును జెలపింతుననుచు
కినుకతోఁబలికిన గిజగిజలాడు, కొనుచు నింటికివచ్చి కొంకుచునుంటి
తల్లి న్నాపైనట్టి తప్పిడినపుడు, చెల్లించి విభుఁడని చెవిఁబెట్టినపుడు
నేనెఱుంగనటంచు నేమములో వలక, మానిపోవునె రిత్తమాట లేమిటికి
తెఱవమాటలకు ధాతీవిభుఁ డలిగి, యరుగఁబుంచిన నేమి యనఁగలవాడ

భూతలేశ్వరుడ నక బోచుచునెనయు, మాతల్లిగత్తాంగిమారు చిత్రాంగి
యని డెందమున ననయంబు భావించు, వినుఁ డిందులకుఁ బురక్షేసియెసాక్షి
జగతీతలంబెల్ల కానించురాజు, తగవుదప్పక ధర్మతత్వరం డగును
తిరమొప్పు దేవభూదేవతాగ్రమునఁ, బరిశోధనముచేసి పట్టి గట్టిగను.
తప్పగల్గినచోట దండించుమనుడు, తప్పక శుభములు దలకొనుననుడు
దిటముగా మఱుల నత్రైవసెయ్యడిగి, పటంగతి నిజమెల్లఁ బరికింపమనుడు
పొండు మీరని వస్త్రభూషణావళులు, నండుగానోసఁగి పుత్రైచిన వారు
ధరణీశుకడకేగి తమకు సారంగ, ధరుఁడు జెప్పినరీతి తప్పక జెప్పి
యధిప కుమారునం దరమరదలఁచి, ననియింపఁగూడ దన్ననిశనే మఱు
గట్టిగాబెదరించి కల్లయు నిజముఁ, బట్టఁబోలునటన్న పార్థివేశ్వరుఁడు
మంచిది మీ రన్నమాటచొప్పుననె, కొంచక మతియు సకొగ్రములఁ దెలును
కొండము రండని గొబ్బునవారి, నందఱెదుర్కొని యటకేఁగుటయును.
కనుఁగొని చిత్రాంగి గద్దెయడిగి, కనుదోయికొనల వెక్కిరియుఁగ జూలు
కొను వేడికన్నీరు గొల్లమీటుచును, తనువునణంక ముగ్ధయుఁబోలె మేలి
మునుఁగు చక్కఁగఁదాల్చి, మోమరవంచి, పసిఁడికంబునునీడ బాగుగ నిలిచి
యున్నఁ గన్గొని పెద్దలుమ్మడినప్పు, డన్నలవేణి కిట్లని వచియిచ్చి
రమ్మరొ నిన్న మీయండకుఁ బారు, నమ్మనెవంబున వచ్చి సోయగము
దైవార సారంగధరుఁడు కామార్తి,

... .. జేయ వే మిమునంటి చెయినట్టి దుండ
గముచేసి నీరాజుగారితో మీర, అమితాగ్రహస్ఫూర్తి నాడితి రనుచు
కినుకతోఁ బతి వానికేసినకు మమ్ముఁ, బనిచిననేఁగి యేర్పాటుగాఁ దెలిసి
వచ్చితిమనుచుఁ దద్వాక్యములొ పూస గుచ్చినరీతి నకొగ్రమ్మకుఁ దెలిసి
వనిత యకొగ్రమరునిలన దోసంబుఁ, గనుఁగొన నింతయుఁ గనరాదు నీవు
నిజముగా వివసినన్నిధి నున్నమాట, గజవిజి నేయక గట్టిగాఁ బలుగ
దబ్బరలాడిన దైవంబు నిన్ను, గొమ్మిన నిడుమలఁ గుడిపిఁపుఁజుమ్మ
కొమరునిపై వట్టిగొడవలు బెట్టి, సమయింగడలఁచుట చనదు ...

... యతోధర్మస్తతోజయం బనియు, తలఁచిచూడఁగ నాన్పతాత్పాతకంప
రమ్మనియును బలుకగ్రములు విననె, కొమ్మరొనీవు గన్గొనని శాస్త్రములు
గలవెయటన్న నక్కలికి లోనులికి, యలుకమీరంగ వసంతాగమారంభ
లలితరసాల పల్లవరసాస్వాద, కలనాకమాయిత కంతసోత్కంఠ

కలకంఠకులసభాకాకలిధ్వనులు, నెలుగెత్తియేడ్చుచు నృపున కిట్లనియె.
 ఓరాజ నన్నింత యుడికింపనేల, గారాబుకొమరునిఁ గాదనలేక
 యూరెల్లఁగూర్చి యయో రట్టుకేయ, మేగయె నంతల మిడికెడుదాని
 తలవంపులయ్యె నందఱిలోను సిగ్గు, దొలఁగె మానంబెల్ల భూళినడంగె
 మానహీనంబైన మానిని బ్రతుకు, మానవేశ్వర యంతమాత్ర మూహింపు
 చెల్లఁగా నేడు నాచెంత నీకింత, యెల్లిదమైతోఁచె యిటులఁ బూర్వ
 కతకుకాళ్లు నుతి కడవకుఁ జెరులు, నతకఁజూచెద వింక నందఱిగోన
 గన్నులు నల్లఁగాఁ గనుఁగొను మిపుడు, పన్నుగా మఱియొక్కపాలి యటంచు
 గఱుగ్గాన కరియరిఁ గాల్చుద్రోవుచును, గయ్యాలి పయ్యోదఁ గడకొత్తివైచి
 పులిసిల్లుగ్రమ్మెడు సొగడు సిద్ధంపు, నలినబృగవమీచి నర్యులు జూపె
 చూపిన దలలునంచుకొని యండఱును, హాపర మేశ్వరాయంచు నున్నంత
 నిదియును దబ్బరయే చూడుడంచు, ముదిత దుప్పటిఁదెచ్చి ముండఁదెట్టి
 యగయంగ నివ్వల్ల యతనిదొ నాదొ, వెఱవొప్ప మిరెల్ల విసరించిచెప్పు
 డనుటయు నిక సంతయంచేల రండు, పనిలేదు తడయ నిప్పునికని నృపుఁడు
 గొల్లున నారిదోడ్కొని సభకేఁగి, పగ్గెడ్డుకినుకతోఁ బాగ్జాలనెల్లఁ
 బిలిపించి బలిమిమై పినతల్లిఁ గనయు, ఖలుని నేక్రియ శాస్త్రిగానింపవలయుఁ
 దెలియఁ బలుకుఁడటన్న ధీనుఁతులెల్లఁ, బలికి రిట్లని మహాపతి యిట్టిశులునఁ
 బట్టి నట్టవలలోపల మొఱయిడఁగఁ, గట్టి చేతులుకాళ్లు ఖండింపవలయు
 ననినన్న విఁచిన నల్లెకానింపుఁ, డని యారెకులఁబిల్చి యానతి మొఁగఁగి
 భూమినల్లభుఁ డంతిపురము సాత్తెంచి, వేమఱు దొసగుల వేఁగెనుచునుండె.
 ఆయెడ దోహురాతైన జిత్రాంగి, బాయక కన్గొన్న పాపంబు దొలఁగ
 స్నానంబొనర్చు గగ్గిన్న ననేకననఁగఁ, బూనిపశ్చిమమహాంబుధిఁగుంగె నినుఁడు
 తగవుచాలి కుమారు దండింపఁగోఁజె, జగత్తుఁ డిదియెంతసాహసం బనునుఁ
 గనవచ్చు ఖేచరాంగనల మేచాయ, లన సగజకృజాయ లలరాజె మింట
 కామాంధుడై కన్నుఁగానక భోగ, కామినికై పుత్రుని ఖండింపఁదలఁచె
 జననాథు నవకీర్తి జగములనిండె, ననఁ జీకటులుపచ్చె నఖిలసిక్కులను
 చెల్లని గట్టిగ బాసఁచేయించి నిజము, తెలియకఁ గొమరు బాధింపరావనుచు
 ననిమిహృత్ మినుపెచ్చునందిడ్డ నిప్పు, తునెలన'రిక్కులుదోఁచె నభ్యమున
 తనపేరివాడును దననంశకరుఁడు, దనుబోలు భువనమందరుఁడును నైన
 పారంగధరుని దుఁచిఁదలంచె దోస, కారియె నృపుఁడని ఘనతరకోగ్గ

రసపూరితాన్యుకై రవదోచననగ, సాసంగ మూరుపుకెసం బూడమెజందుగిండు
 మూరతం జితాంగి కొడుకు జంపించ గోరెబో దనచేటు గోరంతయైన
 గనవేరననుచు నగలముగ జేరు, కొని నభోనాణి పక్కున నవ్వెననగ
 జడిపించులకెల్ల కేటానగూర్చి, గడితమై జగమెల్లగప్పె వెన్నెలు
 తనమాట చెల్లెనిత్త తీనని యుబ్బి, కనుగొని చిత్రాంగికన్నుల బోలి
 కలువలు దొంగలు చెంగలువలు నల్ల, గలువలు వికసించె గమకరముల
 రూఢిమై దోషకరుం డగురేజు, బూడరాదని వీగుచొప్పున బద్ది
 నీసతి వదనమెత్తె మోడ్చుకొనియె, వేసరి చక్రముల్ నెత్తల బిట్టకలె
 నపుడ రేకులు మనగోగ్రాన్ధుల్ నిగుడ, విపరీతగతి బయల్పెడలి వాటింపు
 నదునెత్తినీకలు గీర్ నామముల్ నలుపు, యుడివదులె డెందకార్పులున మొదల
 కురుచదుర్దులు రాగికోరగూరములు, గొరకయీటెలు గండ్రొడ్డొడ్డు వంక
 కత్తులు మొలనీలికాసెలు పేప, బెత్తులు నురెలు ముప్పిరితాళ్లు నల్ల
 గొంగడులునుగల్గి గొర...బఱచి, పొంగుచు నరనాథుపుత్తుతో నగరు
 జొచ్చిన వాగలజూచి యక్కొమరు, డచ్చెరుపాటూని హోయని సోలి
 నిన్నుతొక్కినరీతి నిగిపైబడ్డ, చొప్పన నెత్తలమార్పుచు దనలోన
 కటకట చలనట్టి కట్టడియగుచు, గుటిలతం దల్లియిగ్గడన జేర్చుటకు
 తండ్రియు నిగతైనదయలేక యిట్టి, వేండ్రొపుల బనికెట్లు వీరకనిలిచె
 తగుమంతులును నీకుడగ దిదియనక, పగవారినలెజూడ బాల్మశిరహహ
 ధర్మమించుకయైన ధరణిపై లేక, నిర్మూలమగుట గాన్పించె నట్లైన
 మోసంబులజెడక ముందుముందుగను, వాని యెచ్చటికైన బర తెంచుచుడిగి
 పొంగిబుగలిగిన బలసాకులైన, పోణి నేరుకతిని భువినుండవచ్చు
 ననుటెరింగియు నే డహహ చేజిక్కి, బొనుపుమాలెడు పట్టసోలిక నుండి
 పూనినకర్మంబు పొదివి యెందైన, బోనిచ్చునే నెత్తిపోకలు గాక
 కర్మంబు దిప్పినకరణి దిగ్మృగక, బేర్చితో విధికైన బిగిలిపోజును నె
 పరికింప నాకిక పార్వతీవిభుండె, దరిగాక యన్యులెత్తటివార లనుచు
 దిటముగైకొనియున్న దిదిరియక్కొమరు, నటమాచి తలచరు లడలుచు డాసి
 నతిచేసి రాజనానతి యెరింగించి, యతనిరత్నోర్విక యానవాగ్ మాపి
 సిగపట్టి పెడమర్లచేతులు దిగిచి, బిగగట్టి లేజికపిల్లను బొదలి
 కొని పారుతెంచు కుర్కురములకరణి, గొనిపోయి పురచెంత గూర్చుండబెట్టి
 నడురేయి వనిలోన నఱకుదమును, గడకతో వలగొని కామక యుండి

రేవార్త నీసులనాలించి దద్ద, నెవ్వడి మూర్ఖమునింగి రత్నాంగి
 పెల్లన తెలివొంది మిడుకుచు లేచి, తల్లడంబున గుండె దడదడలాడ
 పెదవులుదడుపుచు పెగిల్లెడ నూలి, వదనారవిగడలము నన్నియదగుగఁ
 జాలి డెందముబోసఁ జాలపెంపొంద, వాలుఁగన్నులనీరు వరదలై పాఱ
 నడుగులు దడబడ హరముల్ వీడ, తోడవులుపడల పెందురుము జీరాడ
 గడగడ నసమలేఁగొను వడంక, నుడుంగక బడిబడి నూర్పులునిగుడ
 హకుమార మనోభవాంచితాకార, నీకిట్టి నేడ్పాటు నేడు తాటిలెనె
 యనుచు నశ్వంతశోకాకాంత యగుచు, జననాథుపాలికిఁ జని యిట్టులనియె.
 ధరణీశ నేడు నాతనయర్హత్వమును, నిరుపమ సౌందర్యనిధిఁ జగదనేల
 మేలాలపవరించు మేలాలు మదిని, గీలించుకొని చేడుగీ లించుకైన
 నరయనేఱక చిక్కి- యక్కట పెక్కు- వెరవులపును గొడ్డు వీరికన్నట్టి
 కొమరుని నురుపుణ్యగుణవ మోనిదిని, విమలాత్మ నురుచుగావింపఁ బూసుదురె
 పుడమిలో మును నొరలో భోగకామినుల, నిడుకొన్నవారు లేరే వారలెందుఁ
 దొడవులుఁ జీరెలుఁ దొడుకులు నూళ్లు, విడిముడియును గందవీటికాదులును
 కడునొసంగిరి గాక కట్టడులగుచుఁ, గొడుకులఁ బోకార్చుకొనిరె యీరీతి
 పురహువరమునఁ బుట్టినవాఁడు, పరసతీవిముఖుడై పరగెడువాఁడు
 చెల్లెఁబో యితఁడెట్లు చెనఁటియై సవతి, తల్లితోఁ దెనఁగొనఁదలఁచె డెందున
 పినతల్లులిండ్లకుఁ బృథివి నెండైనఁ, జనువున గొడుకులు చనుటనేరంబె
 చూపోవఁజాల కిజ్జాటుకత్తియయె, పాపనిపై నట్టిపాపంబుఁ గట్టె
 కామాంధుడవుగాన కానక నీవు, ప్రేమవీఁడెను కన్నబిడ్డనిమిడ
 క్షీతిలోనఁ జేతనాచేతనజ్ఞాన, మతికామకుల కెందు నాత్మబోఁగలదె
 తరుణి పెట్టినమందు తలకెక్కి- యందు, నిరపుగా నీయొడతెఱుంగవు నీవు
 పాలెతిమాటకుఁ బుత్తుఁ బొలయించెదేని, పలుతెఱంగుల శపింపరె నిన్ను జనులు
 నిందయుఁ బాపంబు నిజకులాత్యయముఁ, డెందదేటికి సాహసించి యిబ్బంగి
 సకలదిగంత రాజద్రావిడసంస, దకలంకలీలానిరంతరోల్లసిత
 సితకీర్తిచంద్రికాంచితుడవై వినఁగ, గతి నొప్పు నీవివేకం బెందునోయె
 వనిత లేబడివేలు వత్తురు గాని, తనయుఁడు గల్గుటెంతయు దుర్లభంబు
 వలువదిప్పుని మహివర నాదుమనవి, తలఁపుననిడి వేగ తనయుని ముపు
 కాకున్నె నొకకొంత కాకుచేయించి, కాఁక ముమ్మనుపోలిగడపి పుత్రెంచు
 కొడుకును నేనును కోడలుంగూడి, పుడమి నెచ్చటనైనఁ బోయియుండెదము

చాలించుపంతంబు నైరించుతప్పు, చాలు మాకీభూమిసామ్రాజ్యపడవి
 యనిచేడుకొనిన రత్నాంగిఁ దలంచి, మనుజేశ్వర డేమియు మాతాపకుండె.
 అటులున్నఁ జూచి రత్నాంగి డేందయునఁ, గట్టకటబడి యహా కార్యంబుదప్పె
 దిటయగా పిడుగు మొత్తినరీతి నితఁడు, కటికెతనంబూని కదలకున్నాడు
 దరియెవ్వరింక నిత్రు నిదిమాన్ప, హరహర కఠినాత్ము లధిపతు లెన్న
 తనయునినైన సోదరునైన బంధు, జనునైన దనుగన్న జనకునినైన
 మానక రాజ్యాభిమానంబు వూని, మానవేశాధరుల మడియిపుచుండు
 భువిలోన రాజ్యంతమున నఱకంబు, గుర్రమని స్పృహలు పొందుగఁబల్కుఁగాడె
 కాపట్టు మధికంబు కనికరంబిలై, కోపమెక్కువ శాంతగుణము కొఱంత
 చాంచల్యమరపు హింసాబుద్ధిచునను, వంచకత్వముపెల్లు వర్తనల నున్న
 చలముదిట్టము సత్యశాచముల కల్ల, నిలుకడనాస్తి దుర్మతిగాటంబు
 పగధనాపేక్ష నిట్పరము ఛేయిట్టి, ధగణీశ్వరల కేటి ధర్మమార్గములు
 కొడుకు నెట్లును బోయికుంటున్న యెగు, పడక చిత్రాంగినె సాగ్ధిమటాప్పు
 కార్యాధిపతితోగర్వమటంచు, నార్యులు దఱుచుగా నందురుగాడె
 యనుచు సయ్యన నగ్గయానిపాటికిఁ, జని విసయంబుమించఁగ నోనిలలిక
 సఖియతో చిత్రాంగి సారంగధరుఁడు, ప్రకటింప నీమధురట్టియ కాడె
 పాపనిపై యంతపంతంబుఁ బట్టి, కోపించి దండింపఁగూడునె నీకు
 తనయు లొక్కొక్కవేళ తప్పుచేసినను, కినిసి తల్లులువారిఁ గెడపఁబూనుదురె
 పినతల్లి వేదనోపినతల్లిరనుచు, జనవున నతఁడు నీరముఖమునను
 బొడఁగనవచ్చిన బూమెలుపన్ని, కడురిల్ల దొసఁగులు గట్ట నాయురె
 తలఁపంగ నొకమహాధర్మ చెట్టబట్టి, నెలక నీవొకటియు నేవొకటియునె
 నవతిబిడ్డనుబట్టి చంపించెననుచు, భువనంబులో నిందబొందుట మేలె
 హంసగామిని లెస్స యాత్మజింతించు, హింసకన్నను బాప మెంచునుగల్గ
 దీరసం బెదలొననిడక యివ్వేళ, గారాపుకొమరునిఁ గాచిరక్షించు
 మనిచేడుకొన నది యాకులతాడి, యనువున మోఁగుచు నాపె కిట్లనియె.
 సరిసరి యోబా చాలుచాల్ మేలు, దొరసానినని నీటుదొరలఁ బల్కెదవు
 రాచబిడ్డఁడననుచు రమణి నీతనయుఁ, డెంచి తా మగనాళ్ల యిట్లెల్లమూరి
 కొప్పువన బలిమిఁగైకొని సిగ్గుకొన్న, నవును గొడికి మిన్నకయుండవలె నె
 కొమరుండు దెవవాట్లు గొట్టుచున్న, దమితోడ జనకుండు తగవులుచెప్పు
 నన్నట్లు తనయుని యగడాన్ గగ్గిమ్మి, తిన్నఁగా చక్కట్లు దిద్దఁజూచెదవు

[illegible]

చెల్లంబో కటకట శివుడును నేడు, కల్లరియై నిన్ను గావలేడయ్యె
 బాపురే దైవంబు పాపకర్ములకు, దాపగు ననుమాట తధ్యమైకోచె
 సత్యంబుపడడయ్యె సమ సెధర్మంబు, నిత్యమయ్యెనుకల్ల లిచెపాపంబు
 దైవంబుగురిదప్పె తప్పెకర్తంబు, భూవల్లభునిబుద్ధి పూరిమెసంగె
 మునునోమినట్టి నోములబలం బిట్టు, అనుభవింపంగనయ్యె నయ్యయో దీని
 కేమిసేయుదు నింక నెవ్వరినందు, నేమిట యివ్వెత యెడఁబాపుకోందు
 కొడుకు నాకంటె నెక్కుడుగఁ జిత్రాంగి, కడ మాతృభావంబుగా నెన్నుకొనక
 దుడుకుచేసితివి తుందుడుకయ్యె నీతి, యెడలని నీబుద్ధి యెక్కడబోయె
 పరధన పరవధా పరమనస్కులకు, పరికింప నిహమును బరమును గలదె
 యని విలపించుచు యవనిపై బొరలు, కొనుచు పెంఘాళిబుంగుచు దూపగొనుచు
 సొమ్మవోవుచుఁ దోచూచుచు లేచి, యుమ్మలింపుచు వెచ్చనూర్చుచున్న
 జనని నూరార్చుచు సారంగధరుడు, వినయంబుదైవార వేసనిట్లుబనియె.
 అమ్మగో చిత్రాంగినరయక ప్రత్య, హమ్మ నీమారుగా నాత్మలోఁదలఁతు
 నయ్యమనను జూచి యతిమనోజూరి, నయ్యమ్మయనుచు డాయంగరాఁగ బెనఁగి
 కాదనివచ్చిన గాక చే నులికి, మేదినిశ్వరన కేమియొ విన్నవింప
 నోజమాలిన రాజయో తునిమింపఁ, గాఁజూచి పెద్దలు గాదనరైరి
 యింతియకాని మఱిమీయు నెఱుంగ, నంతకంతకుడె తధ్యంబొప్ప నెఱుంగు
 నిలఁ బురాకృతకర్మ మిటువలెఁ గుడువ, వలసెఁబో దీనికి వగవనేమిటికి
 పాయని సుతకోకపారవశ్యమున, నాయమ్మ నీవుండ నాయమ్మటంచు
 నిలువాసి సభకురా నెట్లునొసంగు, వలువ దూరకపొమ్ము వంతనవీడు
 నాయనుంగుల నెల్ల నాయట్ల చూడు, మేయెడ పతిభక్తి యెడలకయుండు
 చిత్రాంగిపైఁ గిన్నసేయకు మిగుల, మైత్రివాటింపు మేమరకు ధర్మంబు
 నృపతిఁ బోనాడకు నీతిపోవిడకు, మెపుడు నాకైకస్తి యెడలొన నిడకు
 మనుచు కేల్లవమోడ్చి యడుగుల కొరగి, కనువోయి నకురిలు గ్రమ్మఁబలుక్కుటయు
 పోయని పాయనినెతలఁ బాల్పడిలేచి కొడుకు
 గుచ్చి కవుఁగిటుఁగూర్చి దీవించి, వెచ్చనూర్చుచు బొప్పవివ్వల యగుచు
 చెక్కులుముద్దాడి శిరము మూర్కొనుచు, నక్కుమారుఁ దలార్ల కప్పనజేసి
 తొలఁగిపోవుచుఁ గాళ్లు తొట్రుపడంగ, నిలిచిచూచుచు దూలి నేలవ్రాలుచును
 కేపుం భూపరియడలు ... యడంగి
 యెట్టకేత ననూనయించి చేడియలు, పట్టియొడ్చుకపోవఁ బడఁతియల్ చేరి

ద్వితీయాశ్వాసము.

కొడుకువైఖరు లెన్నుకొనుచు శోకాబ్ధి, నెడపక మునుఁగును నీదుచు నుండే
 నగరరక్షకు లంత నడురేయియైన, దగఁకుమారుకు బంధముల వదల్చి
 చెదరినకురులు వాసిగ సిగవైచి, కుదురుగా మొగలిరేకులు నిండదురిమి
 నొసల కస్తురిబొట్టు నునుపారఁ బెట్టి, కొసరువెట్టుక మేనఁ గుంతుమంబులఁది
 యలరుసంపఁగిదండ యరుతఁగీలించి, పాలుపార తొడవులొప్పుగ బొందుపఱచి
 కొల్లవాడికత్తు లొక్కటత్రిప్పకొనుచు, కొల్లవార నతనిఁడొడ్కొని యటతిరలి
 పటపటిరరసాలవానీరసాల, పటకుటబాంకోలపనసతెక్కిల
 తాలతూలతమాలతశక్తమాల, మాలతీకురవకామలకహింతాల
 మాలూరపురపిచుమందమ్మందార, గాలవారలకర్ణికారభండీర
 నారకేశాశోకనాగపున్నాగ, నారగులుంగుచందనకుండపూగ
 జంబూకదంబ కాశ్వత్థకపిత్థ, జంబీగపాటలిచంపకాచోట
 కరవీరకేతకీదళీలవంగ, సరలకీచకముఖత్పూరుహాన్వితము
 శరభసైభఖడ్గశల్మభిల్లాక, కరిశశగంధర్వగండభేరుండ
 దురుకురంగసృగాలగోతకవ్యాఘ్ర, హరిణగోలాంగూలహర్యక్షగవయ
 సృమరశంబరకోకచీనగోకర్ణ, చమర గోహిషతరక్షసభ్రగోమ
 రామభుజంగమారాదానిఖిల, భీమవన్యమృగేంద్రబృందసంకులము
 క్రికరధార్యాఘాటకంకధూమాగ్రిట, బకచకోరకకోకపరభృతోలూక
 కాకగుప్రమయూరకలరవకీర, కాకోలహరితగరుడకపోత
 కుకుభభరద్వాజకుక్కుటసారంగ, కృకవాకుటిట్టిభక్తజ్వరాశాది
 వివిధగరుద్రధవిసరవిచిత్ర, రవనిరంతరసమాకాంతంబు నగుచు
 దగుమహారణ్యమధ్యముజొచ్చి యచట, జిగిమించు నొకవధ్యశిలమీఁద నతని
 నిలిపి మేతోడవులన్నియుదీసి యింక, దలఁపుము నీయిష్టదైవంబు నంచుఁ
 బలికి ఖండింపనోపక కొంకుచున్న, తలవల్ల కాభూపతనయుండు పల్కె
 వినుఁడన్నలార యివ్విధిఁ గొంకనేల, మనుజపల్లభుపంపు మఱిలించఁ దరమె
 మీరునాకును సేనుమీకును దప్పి, నారముగామొ..... డైనఁగాని
 నశినగర్భుఁడు మున్ను నాలలాటమున, వలనుగా వ్రాసినవ్రాత యిట్లుండె
 మీరేమిసేతు రిమ్మెయి డైవఘటన, యీశీతనగుట కింకేల చింతింప
 తలంపుము యిష్టదైవంబునంచు, బలికితి రహహ యిప్పగిది జంపింప
 తల్లిదండ్రులెఘాని తమిఁబంపునపుడు, చెల్లుబొ వారలఁ జింతింపనేల
 ధర్మంబు, ధర్మదేవత నింక దలఁపనేమిటికి

యెల్లవిధంబుల నియ్యెడ నాను, తెల్లియు దండ్రీయు ధర్మదేవతయు
 దైవంబు గురుఁడు బాంధవుఁడు మిత్రుఁడు, కావ బోవంగ.....
 యని విహాయనకేళు నఖిలలోకేశు, వినిహతకీనాళు వృజీనవినాళు
 గౌరీమనోనాళు గంగాసనాళు, సారయశస్సాధు సాధితాసాధు
 యతిమనోబ్రవిహారు నహిరాజహారు, వితతమహాదారు విబుధమందారు
వాసు నిత్యవిలాసు, కలితగుణావాసు కరిచర్మవాసు
 విమలధర్మనికాము వినమితకాము, సమదశత్తువిరాము జగదభిరాము
 సదమలశ్లాఘ చంద్రకలాపు, విదళితభవతాపు విదితప్రతాపు
 కరధృతసారంగు కరుణాంతరంగు, సరససద్గుణసంగు జలధిషణ్ణు
 ఘను మహాదేవు శంకరు భక్తసులభు, దనమదిలోనిల్చి తలఁపుచుండె
 నపు డాచెకులు కత్తు అనువొప్ప నూరి, కృపలేక.....
 కరచరణంబులు ఖండించివైవ, హరహర పరమేశ యంచు నతండు
 బిగిచెడి కీలుదప్పిన పైడిబొమ్మ, పగిది దబ్బున నేలబడి సామృద్ధినియె
 తలవరు లతనిచందంబెల్ల నిలిచి, తెలిసిపోవుదమంచుఁ దివిరి.....
శేరి పొంచియున్నతఁ, బదపడి యారాచపట్టి వేతెలిసి
 కనువిచ్చి నలుగడలో గనుఁగొని భీతి, పెనఁగొన డెందంబు పెల్లవియంగ
 నెత్తురువరదలు నెమ్మొయి గుర్మిన్మి,తెఱంగు చొప్పడఁజేయ
 నిల బొమ్మరిలఁబడి యెడ్డుచు నొడలి, సలుపున నడలుచు జడిగొను తొరుగు
 కన్నీరు సోనల కాల్వలైపారల, మన్ననవారిలి వేమణుఁ బొరలోకొనుచు
 దైవంబుదూరుచు తల్లడింపుచును, జీవంబు లూడంగ శివశివా యనుచు
 సామృత్వోపుచు దేరిచూచుచు దూరె, యుమ్మలింపుచుఁ దద్ద యునురునురుచు.
 హాతాత హామాత హాజగన్నేత, యేతెఱంగునోర్తు నీయార్తి ననుచుఁ
 దలవరులార పంతలకోర్వజాల, తెలయు గొబ్బునవచ్చి తరగ రే యుచు
 గారుదెబ్బులులార కడలేనిఘాక, మీరఁ బైకొని వెగ మింగి రేయనుచు
 బహుయాతనల గానిబడఁజాల నింక, గహనానలమ తూరి కాల్పవేయనుచు
 చిత్రాంగి హయెంతచేసి తే యుచును, ధాత్రీకు డెంతనిద్రయుండయ్యె ననుచు
 తరులార గిరులార తాపనులార, కరులార హరులార గంధర్వులార
 నరులార సురలార నాగేంద్రులార, కరుణమీరంగ ననుఁగావరే యునుచు
 ప్రేరిగడబిడ్డనిమాట భీరువోవిడుట, కగపడెఁబో ఫలంబని యెమ్ముకొనుచు
 ముండగంబున నేటిఁ చొలుబామునంచు, ఖండించివాడనో గాక యీఘోర

దురవస్థ నేడు చెందునె దీనికింక. బరులనాడంగ నేమిపనియనుకొంచు
 మౌనకపిప్పిలికామాక్షికాక్రిములు, పిశితేచ్ఛబొదవిన బిట్టగాసిలుచు
 మృగఖగనివహముల్ మెలంగెడి చడులు, దగిలియాలించి యంతయదిగుల్ గొనుచు
 కరపదహీనుడై కడుబహుళార్తి, ధరగుందు సారంగధరుడును బోలె
 కరపదహీనుడై కడుబహుళార్తి, ధరగుందు సారంగధరున కవ్వేళ
 ఘనతరవర్నాభగిగర్జనభీర, నిసదయై యశరీరి నెమ్మి నిట్లనియె.
 నృపపుత్ర యివ్విధ సేటికి వగవ, నిపుడు దొల్లిటిపాపమెల్ల భువితప్ప.
 సేటికిదీరు తదవ్యతాంతమెల్ల, తేటతెల్లంబుగఁ జెలిపెద వినుము
 భువిని గోళాంబయక బృరవగం జేలు, భవళచందుండను భరణీతలేకు
 దనఘుఁ డాతనికి జయంత నుమంతు, లనెడు పృగ్గడలిర్వ రలొందుచుందు.
 రందు నుమంతునం దభిలఖారంబు, జెందించి పతి దయసేయుచున్నంత
 నోర్వలేక జయంతుఁ డొక నాఁడు మిగుల, దుర్వృత్తి నలనుమంతునిఁ జంపఁదలఁచి
 భువనసుందరియను భూపతిభోగ, కువలయేక్షణ దానిఁగూర్చి నుమంతు
 పావలాభోగింప పట్టెమంచంబు, క్రోవబెట్టించిన నృపతి యాలేమ
 యింటికిఁజని పానుపెక్కి మోహంబు, దంటమాటలఁ గొంతతడవు గీడించి
 యొగగి లెమ్ములమర్వనమియంగఁ బోయి, దరినున్నపావలు తటామనఁ జూచి
 యరుదండి యివియేంపని యడుగుటయును, దరుణీయంతయుభీతిఁ దలిమంబుడిగ్గి
 నిలుచుండి యడుగుల నేలవ్రాయుచును, దలవంచుకొనియొనన్ భరణీపుఁ డపుడై
 కొలువున కరుడఁచి గొబ్బున పాడు, యంగ నచటి
 నెఱవాడులనుజూచి నెరవుఁగా మీఱ, లెఱిఁగింపుఁ డీపావ లెవ్వరివనిన
 తలలువంచుకొని యందఱు నూఱకొన్నఁ, దలవరియొకఁడు మంతినమున నత్తై
 జంగెల్లఁడెలివిన రవరవల్ నిగుడ, చెంగటి బుధులనీక్షించి యవ్విధము
 చెలియఁజెప్పి విభుఁడు దీనికెక్కి, గలదన్న వారలు కడకతో నట్టి
 ఖలుని నట్టవలొక గాఢుఁజేసులును, జెలసింపదగునంచు జెప్పిన నటులె
 చేయింపఁబనిచి గూఁచెలువను నూతఁ, దొరియింపెనట నుమంతుని దలనరులు
 కరచరణంబులు ఖండింపై వై న, నిరసరాధిని నన్ను నిర్దయ నిట్లు
 దునిమింపఁజేసిన శులువ....., తునిమింపఁబడుగాక దొనగుల నదలి
 యనుచు కాసంబీయ యతితరవ్యధల, మునిగి యాతఁడు పాగ్రిణగుల వీడుకొనియె
 అలజయంతుఁడవు నీ వానుమంతుండు, దలఁప రాజును హింద్ర భరణీకల్లభుఁడు
 కావున దొంటిదగ్గరును మీపిష్ట, డిపథంబున భుజియించితి వింక

జెచ్చెర నీకును సిద్ధపడంబు, విచ్చలవిడి నబ్బు వెఱవకు మనుచు
 దెలిసి యప్పుడు ధర్మదేవత చనినఁ, దలఁపున నారాజతనయుఁ డొక్కింత
 దిటమూనియుండె నత్తెఱగెల్ల రాజు, భటులాలకించి లోపలుమరు వగచి
 కటకట నృపుఁ డింతకట్టడి యగుచు, మటుమాయల్పాడియు మాటనువట్టి
 కల్లనిజంబులు కనుగొనలేక, బల్లిదుండగు కన్నపట్టిఁ డృపించె
 భూమిలో రాజ్యవిభూతిమంతులకుఁ, గామాంకులకు వివేకం బెందుఁగలదె
 యనియనుకొనుచు గ్రచ్చితమహావన, మునకేగి యొకయారమున నుండి రంత
 వనభూమి నటవలెవనరు భూరమణ, తనయుని యార్త నాదం బాలకించి
 దరివొక్క గిరిగుహాంతరమున యోగ, పరణిగ్గిడించు నిశ్చలతపోధనుఁడు
 మీననాథుండను మేటిసిగ్గుండు, మానితకారుణ్యమానసుం డగుచు
 నిప్పు డీనడురేయి నెవ్వఁడో తోవఁ, దప్పిన ట్టవలీలఁ దలకొనియేడ్చు
 చున్నవాఁ డత్తెఱం గొయ్యన తెలిసి, కన్నన వత్తసుగాకని తలచి
 పనిచి కెంజిగిసోగ....., దినునుమీఱఁగఁ దద్ద డిండుగాఁజుట్టి
 నింగినాదపుకొమ్మ...లాంతంబు, కెంగల దొరపులు గిరిగొ.....
 పలువన్నియల యోగపట్టంబు దాల్చి, మొలను బెబ్బలితోలు మురువుఁగాఁగట్టి
 మేలికొంగెలిబూది మేననలంది, లీల రుద్రాక్షమాలిక లేదనించి
 పొడులయొడ్డాణంబు పొసఁగబిగించి, గడితంపు వెలిపట్టకంధ పైఁగప్పి
 వెడఁదలై కనుపట్టు వీనుల మంచి, కడిఁదిజాబిలిరాలకామాక్షులునిచి
 చెలువంపుకకపాల చేతధరించి, గిలుకుపావ
 యరుదెంచి రక్తసిక్తాంగుడై నేల, శిరమూనుకొని బిట్టుచెట్టల నలిగి
 తునిగిన కాళ్లు చేతులుగల రాజు, తనయుని నీక్షించి తద్దయు వగచి
 చెల్లరే తొగలనెచ్చెలికాని మేన, గమున మీరు
 నతిసుకుమారు నిట్టయకంప లేక, వెతఁజెట్టి కెవరో యివ్విధిపాతకమున
 కొడిఁగట్టుకొని యంచు నొయ్యన వాని, కడకు డగ్గఱబోయి కరుణతోఁ బలికె
 న, గహనోర్వి...దుఃఖములఁ గుండెదవు
 నీకిట్టిదుర్దశ నేడేల కలిగె, పొకటంబుగ నేఱుపఱపు మటన్న
 తలయెత్తి వాల్ గనుతామరల్ విచ్చి, నలుదిక్కులుం జూచి నగనాథనుభుండు
 తనమోలఁ గనుపట్టు తాపసప్రవరు, ఘనతేజః జంద్రశేఖరనిభమూర్తిఁ
 బెన్నిధానముఁగన్న బేదయువోలె, కన్నులపండువుగాఁ బొడఁగనియె.
 అయ్య నీవెవ్వ రిట్టుయకంపమెరయ, నెయ్యంబుతో మోలనిలిచి వీనులకు

ఘల్లని నవమధాసారంబు చిలుకు, మెల్లనిమాటల మేతొజ్జమార
 నూరార్చబూనితి.....నక్షాబోధన,చాపుడవో
 సిద్ధంబుగా భూప్రసిద్ధుండ వైన, సిద్ధుడవో నాకుఁజెప్పము తండి
 నినుఁజూచినపుడే పూనినచెట్టలెల్ల, బొను
 పుడమి, కడలేని యిటువంటికిన్ రాద గునె
 నరలోకమందార నాతెఱంగెల్ల, బరికించి వినుడగ
 సనఘాత్మ రాజరాజను రాజవరుని, తనయుడ సారంగధరుడనువాడ
 పినతల్లియింటికి పేరిమతోఁ జనిన, వనిత కామరియైవచ్చి తనదయ
 మనుచు దగ్గన గాదనుచుఁ గప్పించు, కొనివచ్చుటయు నింతి కొఱకొఱతోడ
 తనతప్ప నామీద దవిలించి చెప్పి, కినుకపుట్టించిన గెరలి పిసాళి
 నన్ను తేఱఁ డిటులోజమాలి కోయింప,
 కరములరవములు కరము సంతాప, కరములై తీపెత్తి కారయంబెనుప
 నతితరవ్య నిలువ, ధృతిచాలదింక నుద్దీప్తకారుణ్య
 విక్షణంబై యోగి రాజరాజేంద్ర
 కాకున్న ... కాయనవ్వముగఁ, జేకొని యొకమందు చెప్పవే యనుచు
 తనమొండిచేతులు దలమీఁదఁజేర్చు, కొని నమస్కృతు లొసంగుటయు...
 నాగును
 హాగురు దేవ... .., భోగి కియ్యాపదలో బొడవునేయంచు
 గటకటనొంది దగ్గరి మేను నిమిరి, పటుమతి నారాచపట్టి నీక్షించి
 వత్సనిమదినింక వత్సలుచార్వ
 చావెందు కోటిర పణిరాజహారు, కైలాసనిలయు శంకరు మహాదేవు
 సకలలోకారాధ్య శరణంబు నొంది, య
 చేకుఱుఁ దొల్లి చేసినపాతకంబుఁ, జేకొని మెసవక చెల్ల దెవ్వరికి
 నని యూగడిలఁబల్కి యాతని నెత్తు, కొని చని కల్పా
 పరిమళమిళిత, పరిపాణసంభ్రమభ్రమరిదభ్రమర
 విభ్రమభ్రమరికావినరనిరంత, రభ్రాజమానవిరావసంకులము
 జలజనాశాహ, కలనా
 మధురస్వగోజ్జ్వలభమాణ నినాద, బధిరీకృతాభీలప్రాణిజాలకము
 ప్రియవియోగోద్భవాభీలదురంత, భయశోకు
 మా, దీనవచోన్మృతదిక్కుటంతరము

కేళీసమాసక్తి కిన్నర త్రిదశ, బాలాకుచాలిప్త భద్ర
 ... ర్దమాంకిత దేవ్యగంధస ... నిద్దోషవినిగ్మలనీరపూరితము
 మకరకచ్చపశంకుమారకుశీర, శకులనక్రగ్రాహకాలూరముఖ్య
 యాదాకదంబవిహారసంఘట్ట, నోదితసాంద్ర్యతగోస్థి ...
 మందగంధానిలమాలికోద్ధూత, సందీప్త శీకరాసారవ్రసార
 జాతిపుపరిక్షేచితాత్యంతమృదుల, శీతలసముపేతసికతాతలంబు
 ... నొక్కకొలను డాయఁ జేరి యందు, దగవారిమేని రక్తంబెల్లఁ గడగి
 నీరాఘ్ని కడుపార నీరుద్రావించి, కూరిమిఁ దాసుండుగుహలోను జేర్చి
 యున్న పాలకలియుదుగద్రావించి
 కరపదసంసిద్ధిఁ గావించుకొఱకు, సారదిమై మదిదలంచుచునుండె నంత
 రిక్కలు గఘమాసె రేయండవాసె
 తూరుపు ... తొగఁజేడుబాఁకె, జారులు వడిబారె జలజము ...
 శోగ మొగిఁ జేట్లు కొలఁకులమోగె నత్తరిన
 ముగురువేల్పులయిక్కు మొక్కులఁజేడు, పగలింఱిదొర శతబాబాజోడు
 జగముల మగువమేల్ తొగలేమమన్ననబాధ
 మిన్నమానికము పొగ్గిమినుకులపెట్ట, వెన్నునివలకన్న వేడివెలుంగు
 పుడమి వేల్పులనిచ్చు పూజలమెచ్చు పొడపుగుబ్బరిమీఁద పొడమాపెనంత

 నటమటనగుచుఁ గొల్తైయున్న భూమి
 తలవరు బొడగాంచి తలవరుల్ దండ, ములుబెట్టి తొడవులు ముందఁజెట్టి
 యాకాశ
 కొడుకుబోకడఁజెట్టుకొంటివటంచు
 మిడికిన నతఁడు పబ్బినయార్తితోడ, పుడమి దిగ్గనవ్రాలి పొగ ...

 పెరిగడలఁ జాట్టల పెద్దల బుధులఁ, దగువారిఁనుచు సంతఃపురి కరిగి
 యలుకతో బెదరించి యా
 గ్రన్నన చిత్రాంగి రావించి యోసి, చెనఁటికాన నీచెడుజాడ లుడిగి
 కలచంద మెల్ల నిక్కంబుగ
 వలన సంతయుఁ దలవరు లాలకించి, తెలిపిపప్పుడు మాకు తేటతెల్లమిగ
 నకట పాతకురాల యాత్మనీ

పరికింపనేరక పలువనై వంశ, కరుడగు కొడుకుఁ బోకడఁబెట్టుకొంటి

అంచు బిట్టవలించియాసిన బిగువు,

... .. రవ్వలమారి యారాజున కనియె,

ఓనెట్టిరాజ నీయొరపుఁబట్టెపు, దేవిమాయ యొకింత తెలియంగ...

... .. యలుకతోఁ బెద్దలనందఱుఁ గూర్చి

ననుదూరఁజేయ డెందమున దలంచి, పనిపూని యదలింపిపలికెద వహహ

వినువినుమద్యేవివిరసం...

... .. చనవున...

కులగూడకట్టి టుక్కులుపన్నె యిట్టు, పలికించెగాక యేపట్టున నిట్టి

... .. డెబ్బిన నిటువలె డెబ్బంగనలయు

నడవిలోఁ దలనరులందఱు వినఁగ, నడలొంద వాకుఁబె నట యశశ్రీ

యొక్కడబల్కిన నయ్యభివాణి, ...

ననిపూని పల్కుచో నాకాశవాణి

జనులాలకించి యాశ్చర్యంబు నొందఁ, బలికె నిట్లని మహాపాల యిక్కాశ

తలఁపున నిన్ను , నలనుగా నతఁడు పార్వములకై యిగ్ద

యాళిలోనగరు పిన్నమ్మ యటంచు, జాలనమ్మికతో

, రమణమనోజ ధూరవృధఁ జిక్కి

బలిమిఁగైకొనిన నొప్పుక యాతఁడిట్టి, కొల నాకు దవిలింప...

... ..

తనతప్పు వానిపై దవిలించి వాడి, కొనగోళ్ల తన గబ్బిగుబ్బలవచ్చుచు

కొని నీకుఁజెప్పిన గొడుగకపట్టి,

బలికి మిన్నకయున్న పార్థివేశ్వరుఁడు, తలఁనియేడ్చుచు ధనణియొచ్చిల్లి

తెలివొంది కన్నులుచెఱచి కట్టెనుఱ,

ఘయివేడి నిలుచున్న చిత్రాంగినలుక, దయవారనీక్షించి తరమి యిట్లనియె.

ఓసిపాతకురాల యొడకయిట్లు,

యముననుచ్చొంగి యకట పద్ధత్తు

నరుడైన కొమరుని బాములఁబెట్టి, కరచరణంబులు ఖండింపఁజేసి

కులదీపకుండైన కొమరుని మరుని, గెలుచురూపసిని మింగితివియెక నిన్ను

జూడనొల్లనటంచు నుక్కికచాని,

... ..

మద్దులకొడుకును యిద్దఱురాణి, నిద్దతీం బాసి టేం డింకేమి జెప్ప
గొడలేనివంతలఁ గుందుచు సొమ్ము,

బలనరింపుచు విధిం బడరిదూరుదును

జెడరిపల్కుచు డస్సి పెంపెల్లఁ దూలి,

వినయవిద్యాతంత్రీ వెరవొప్పబలికె

ధరణీశ యీశీతి ధైర్యంబు వధలి,

గడచినపని కింతగాసిం బొందుచును, గొడవలనూరకె మందనేమిటికి

యింతిక్తై నుతు వధియింపరాదనుచు, యెంతచెప్పినగాని యెఱుగ

చెయ్యంగ గలనని చెప్పమూ తెలియ

పురహరువరమున బొడమినవాడు, సరసగుణాఘ్నఁ డా సారంగధరుఁడు

మహిలోన నీవంటిమంతులు గలరె

నీబుద్ధిమును విననేరక జేల, నై బన్న మొందితి నపకీర్తి బడితి

వసుధపై నతఁడు నీవాక్యపద్ధతుల,

మనలకొనితెచ్చి మందుమంత్రముల, వెస బాగుచేయించి విశ్వవిశ్వంభ

రాతలంబునకెల్ల రాయనిగాఁగ,

నని పురోహితవాంఛవామాత్యభృత్య,

దగిలియే తెంచె నాత్మజుఁ డున్నననికి

యే తెంచి రుధిరసమీపమై భూత,

బాయక తునియలై పడియున్న కరప

నములు పీక్షించి నందనుఁడు లేకున్న, నమితతోకాకులస్వాంతుఁడై నేల

గొడవలనడలుచు కొడుకుబల్ నొప్పి

నెందుదూరెను చూడకేయించు లేచి, కృందుగా వనమెల్లఁ గలయదిగ్రమ్మరు

వంతల పాంతల వల్లీనికేత,

సందుల గొందుల జనుచుమహిజ, బృందంబుమాటున నెనసిరోయుచును

కరులార యత్తుకిన్నరులార రత్న, ధరులార బిల్ల

కాకరులార పుష్ప, తరులార తోడుమెకములార చెంచ

లేలులార పాపతొయ్యలులార మౌని, కులులార మాధ్య

కానరే మాపుతుగ్ర కమనీయగాతుగ్ర

దీనజనాధీను దివిజోపమాను

గనరె మానుకుమారు ఘననుకుమారు. కనదమలాకారు కమలాకుమారు

నని విలపించుచు ననురుగుననుచు
గండమారమ్ము మాకందమా యిత
జాలమాగంధ మార్జలమా నీకు

బడమాకుమారు పట్టదమా యటంచు,

నెడనక తనువున సేరులై పొరల
వనరుహరుచిరాస్య వనరుహాయనుచు, దనకు హోయిక. నెద్ది తనకుహాయనుచు
బెడరుఁ గన్నులుమూయు పెదవులు
దలయాచు బెగిలి దైనంబుదూరు, బలుమారు నటచేయి ఫాలంబుజేర్పు
హోరాజకుల్లదీప యలఘుపృతాప, ధీరసల్లాప భవనాతీత
జాతరూపాంబర జాతరూప
నయ్యయో చిత్రాంగియను పెనుసతి, కీయ్యెడ నిను బలియిడితిఁబో తండ్రి
యని మది నింతింతయనరాని వంత,

ధరణిపైఁ బొరలాడు తనముద్దుకొడుగు
కరపదభండములొ కరము వేదనల, శిరమున నక్కున జేరుచుకొనుచు
నుడియించుదాక నెమ్మది నూరకుడి
కొదిగి తా మిన్నకయుండిన నేమి,
తడయక నిను మున్నుదరిగించి రాజు,
మఱియు నత్తరిరాజు మాననివెతల, నురియతనంబేడి యొరలుదునుడి

కన్నులు చల్లఁగాఁ గనుఁగొనలేక, పన్నుగా నడవులపాలు గావించి
గడలేని శోకాబ్ధి గడచుట యెట్లు
హాళిపై నిన్ను గయాళియైనట్టి,
సయ్యన నెందైనఁ జనుమని పోలి
వెలులగొట్టింపక వేటిఁడి నగుచు,
నీవులేకున్న యానిభిలరాజ్యంబు, జీవనంబును రాచచిన్నై లేమిటిక
నని దుఃఖ మెడలింప నలవిగాకున్న,
బలుబోతుమడువున బడఁబోవునును
నోహోమహీనాథ యొరిమిలేక

జేకొదవయు లేక యెలమి మత్స్యేంద్రు,

గరపదసిద్ధియుఁ గాయసిద్ధియును, దొరకించుకొని యాసురుం డింత
నగరిపు నిభుడవై నగరిపాలించు

అట మీననాథమహాసిద్ధనరుఁడు, పటమతి నలరాచపట్టెఁ జేపట్టి
జాలించి యొకమంచెపైచుంచి

హాళి నొందుచునుండి యంతట నతని
కరుడైన తనసమద్యత్ప్రభావము
సమపేతుఁగావించి సదమలహృదయు,

మఱియుఁ బెక్కుగ మఱిమీఁతొగధంబు
కూరిమిసరయుచు కొన్నివారము

గనుఁగొని వత్స నిష్ఠాఁచినవారి,

మనుజేంద్రుఁ డమ్మహామహాసకు నెదురు
సంతోషబాష్పముల్ జలజలదొరుగ

నక్కునఁజేర్చి మేనంతయు నిమిరి,

నక్కుట తనయని న్నరమర దలఁచి, టక్కురినై యుక్కుడంపఁ జేయుటకు
నాపుణ్యమున మీననా , పాపియి నిన్నుజేపట్టి రక్షించె
నాతప్పలెన్నక నామద్దుకుట్ట, నీతిల్లికై యిందునిలిచి నన్నునుపు

తనయునిగని నేలఁ దడయక వాగిలి

గుప్పన బెలివొంది కొమరునిఁ బొదలి, చుప్పిరిగొను మోహమున బొక్కుచున్న

డనుఁగుబిడ్డనికి నెయ్యమున నిట్లనియె

తనయుడ నిన్ను పీతనయుడ నగుచు, దునిమించినట్టి మత్తుని నన్ను మిగుల

నినుఁబాసి వర్తిపనేర నీనెంబ

డినెవత్తునఁచు నఁటిసప్రేమ వేడు, కొనుచున్న జనకుఁ గన్పొని

ధీరమని ఖిలులు వర్తింతురుగాక

వారె బుద్బుదములవంటి జేహంబు,

హాళి కర్మానురూపంబున నఖిల, యోసులఁ బ్రభవించుచుండునడం

సానెకు మునింగి వేసాగుచు నుగక

యూషణత్రయముల నెడపక తగిలి, భీషణాంధశృత్రుబృందంబుఁ గూడి

ఏదితత్త్వజ్ఞాన వీధ్యావిశేష,

సరసతీలాఞ్జరాజదాగ్రిజకీర

పోతమాభీలబర్హర భూజాత,

దూర్మమాలావిహరోజ్జృంభమాణ,

దుత్తూరముల కాంతోఁ జేరుకొనునె

చేపులతోఁగూడి దివిజేందుఁ బోలి, భూవలయందెల్లఁ బోవుచునుండు

మని యూరడిలఁబలికి యాతనిసెలవుఁ గొని మిననాథుతోఁగూడి యథేచ్ఛ

జనులెల్ల నెలమి రాజ్యం బేలుచుండె

సారంగధరుఁడును జౌరంగియనెడు, పేరువహించి సంపీఠి

బద్ధుడై సుఖిలీల బ్రచరింపుచుండె.

అని యిట్లు శాలివాహనశకాబ్దంబు,

టగు సౌమ్యనామసంవత్సరమున, దగ మాఘబహుళసప్తమియును దివిజ

గురువాసరమునకు గొదలె నీభక్తి,

శంభునిపేర దాక్షాయణీమాన, సాంభోజతరుణమార్తాండునిపేర

శివునిపేర శశాంకశేఖరుపేర,

నకలంకకీర్తివిహారునిపేర, సకలవేదాండపిచండునిపేర

దీనజనాపనదీప్తావిధాన, మానితకరుణాసమగునిపేర

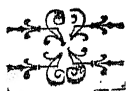
పరమాత్ముపేర తాపసజనస్తుత్య, చరితునిపేర విశ్వప్రభుపేర

బుధజనాహ్లాదకాద్భుతమహాపుణ్య,

మహితుఁ డంచిత కూచిమంచివంశాబ్ధి,

తనయుండు తిమ్మసత్కవి రచియించి,

సంపూర్ణము.

అమృదితాంధ్ర గ్రంథ సర్వ స్వము

శ్లోకములు

సంపాదకులు,

కావ్యనిధి, శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారు.

1	జాహ్నవీమాహాత్మ్యము (ఏనుగు లక్ష్మణకవి)	0	10	0	
2	సీమంతినీకళ్యాణము (పెనుమల్ల సోమన్నకవి)	0	10	0	
3	విజయనందనవిలాసము (మంగళగిరి ఆనందకవి)	0	10	0	
4	వాల్మీకిచరిత్రము (రఘునాథభూపాలుడు)	0	8	0	
5	రంగనాథరామాయణము (కాచభూపతి, విఠలరాజు)	1	0	0	
	శ్రీరంగమాహాత్మ్యము (కట్టా వరదరాజేంద్రకవి)	1	8	0	
7	సారంగధరచరిత్రము (కూచిమంచి తిమ్మకవి)	0	12	0	
8	చిత్రాడవేంకటేశ్వరశతకము (సంస్కృతము)	0	2	0	
9	శ్రీమదనగోపాలశతకము	0	2	0	
10	మహిజామనోహరశతకము	ఇవి నీతిబోధకములగు శతకములు.	0	2	0
11	వేంకటాచలనిలయశతకము		0	1	0
12	సమశ్చివాచుశతకము		0	1	0

అమృదితాంధ్ర గ్రంథసర్వస్వము,

చి త్రా డ;

పితాపురంపట్టు, గోదావరికిట్లా.

శ్రీ రామ విలాస గ్రంథ మాలిక.

— న వ ల లు —

1 ప్రభాతము	1	0	0	10 రత్నపురి	0	2	0
2 వినోదిని 1 వ భా.	0	12	0	11 మాయ	0	6	0
3 వినోదిని 2 వ భా.	0	12	0	12 చాందసుల్తాన	0	10	0
4 ప్రేమలత	0	8	0	13 చనరంగరావు	0	6	0
5 మనువేది	0	8	0	14 హస్తచరిత్రము 1 భా	0	8	0
6 మయనభ	0	10	0	15 పాణిగ్రహణము	0	1	0
7 అపూర్వప్రతిభ	0	10	0	16 సహృదయ	0	4	0
8 కాంచనమాల	0	3	0	17 తాతాజీవితము	1	0	0
9 రోహిణి	0	2	0	18 దోహదాయుధము	0	12	0

— ఇ త ర గ్గింథములు —

19 బద్దినీతులు	0	4	0
20 శ్రీనీతివద్యరత్నావళి	0	4	0
21 రాయలరాజనీతి	0	4	0
22 ఐరోపామహాసంగ్రామము	0	2	0
23 కురంగము	0	1	0
24 గోషా	0	8	0
25 మల్లమొగ్గ	0	1	0
26 ఓటరులకర్తవ్యము	0	2	0
27 విద్యానంతరి భర్త్రములు	0	2	0
28 సంకాంతిసంచిక (అంధగ్రంథాలము వార్షికోత్సవములు.)	1	0	0
29 ఆంధ్రపరిశోధక మహామండలిచరిత్ర యీ ముద్రితా
ముద్రితగ్రంథముల పట్టిక	0	8	0
30 హితవాది (పిమర్శము)	0	0	6
31 సంగీత వ్యాసములు	0	4	0
32 భగవద్గీతామృతబిందువు	0	4	0
33 చమత్కారరత్నావళి	0	4	0

విలయుపాద—కార్యదిక్కి:— శ్రీ రామ విలాస గ్రంథమాల,

చిత్రాడ, పితాపురంపాస్టు, గోదావరిజిల్లా